

Μ Ε Ρ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο

Ελληνική Νομοθεσία

Ν. 518/1948 ΦΕΚ Α-7/9.1.1948
Περί προσαρτήσεως της Δωδεκανήσου εις την Ελλάδα
ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής, αποφαιζόμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Αι νήσοι της Δωδεκανήσου Αστυπάλαια, Ρόδος, Χάλκη, Κάρπαθος, Κάσος, Τήλος, Νίσυρος, Κάλυμνος, Λέρος, Πάτμος, Λειψοί, Σύμη, Κως και Καστελλόριζον, ως και αι παρακείμεναι νησίδες, είναι προσηρητέμναι εις το Ελληνικόν Κράτος από της 28 Οκτωβρίου 1947.

Άρθρον 2.

Η γραμμή των συνόρων μεταξύ της Δωδεκανήσου και της Τουρκίας διέρχεται διά των ακολούθων ηριθμολογημένων σημείων.

Η γεωγραφική θέσις των διαφόρων σημείων της γραμμής ταύτης προσδιορίζεται λεπτομερώς κατωτέρω και αναφέρεται εις τους Βρετανικούς υδρογραφικούς χάρτας (British Admiralty) Νο 236, 872, 1546.

1. 10 μίλλια προς Νότον της άκρας Tugh Burnu (Τουρκία) (X. B. N. No 236).
2. 3 μίλλια προς Νότον της Νοτίας άκρας της νησίδος Hypsili.
3. 3 μίλλια προς Νότον της άκρας Tugh Burnu.
4. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Βορειοανατολικήν άκραν της νησίδος Hypsili με την Νοτιοδυτικήν άκραν της νησίδος Nissi tis Dacia.
5. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Niphitis με την βραχονησίδα Prassoudi (Prousseclis) (X. B. N. 236 Λιμενοδείκτης Kastellorizo).
6. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την βραχονησίδα Mavro Poinis με την βραχονησίδα Prassoudi (Prousseclis).
7. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την νησίδα Strongylo (Psomi) με την βραχονησίδα Prassoudi (Prousseclis).
8. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν St. Stephano (wind ward) με την άκραν Gata (Τουρκία) (X. B. N. 236).
9. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν St. Stephano (wind ward) με την άκραν Vathi (Τουρκία).
10. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Limenari (Καστελλόριζον) με την βραχονησίδα Voutzaki.
11. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την νησίδα Tragonera με την Βραχονησίδα Voutzaki.
12. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Βορειοανατολικήν άκραν της νήσου St. Georgio με το προς Βορράν πλησιέστερον σημείον της έναντι Τουρκικής Ακτής.
13. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Νοτιοδυτικήν άκραν της Νήσου St. Georgio με τη νησίδα Prason.
14. 3 μίλλια προς Νότον της Νοτιοδυτικής άκρας της νήσου Volos.
15. 10 μίλλια προς Νότον της νήσου Volos.
16. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τον φάρον Kum Burnu, (Ρόδος) με την άκραν Kapula (Τουρκία).
17. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τον φάρον Kum Burnu (Ρόδος) με την άκραν Pandion (Τουρκία) (X. B. N. No 872).
18. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τον φάρον Kum Burnu (Ρόδος) με την νήσον Elesa (Τουρκία).
19. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τον ανεμόμυλον της Vilia Nuova (Ρόδος) με την νήσον Ipsera (Τουρκία).
20. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τα ερείπια της εκκλησίας Agios Minas (Ρόδος) με την άκραν Alupo (Τουρκία).
21. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Philonika (Σύμη) με την άκραν Noria ή Volpe (Τουρκία).
22. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Taveri (Σύμη) με την άκραν Apostoli (Τουρκία).
23. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Taveri (Σύμη) με την άκραν Kara (Τουρκία).
24. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Taveri (Σύμη) με την άκραν Saytam (Τουρκία).
25. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Kondros (Σύμη) με την άκραν Kuruburnu (Τουρκία).

26. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Kerhala (Σύμη) με την άκραν Ihjah (Τουρκία).
27. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Piskori H. D. (Τήλου) με την άκραν Ihjah (Τουρκία).
28. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την νήσον Gaidaro (B. Δ. Τήλου) με την άκραν Palamida (Τουρκία).
29. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την νήσον Gaidaro (B. Δ. Τήλου) με την άκραν Dava (Τουρκία).
30. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Philodo (Νίσυρος) με την άκραν Krio (Τουρκία).
31. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Andemaki (Κως) με την άκραν Tekir (Τουρκία).
32. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την θέσιν Valaree (ερείμα Κως) με την άκραν Tekir (Τουρκία).
33. 4,3 μίλια προς 329ο από άκρας Tekir (Τουρκία).
34. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Phuka (Κως) με την νήσον Mordala (Τουρκία).
35. 4 1/6 μίλια προς 108ο από άκρας Phuka (Κως).
36. 4,5 μίλια προς 060ο από άκρας Phuka (Κως).
37. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Luro (Κως) με την βραχονησίδα την κείμενη εις την Νοτιοανατολικήν άκραν της νήσου Kara ada (Τουρκία).
38. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Luro (Κως) με την νησίδα Guirejik (Τουρκία).
39. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Luro (Κως) με την νησίδα Utchian (Τουρκία).
40. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τον φάρον της άκρας Kum (Κως) με την άκραν Arkialla (Τουρκία).
41. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Russa (Ψέριμος) με τον φάρον Hussein (Τουρκία).
42. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Vassiliki (Ψέριμος) με την βραχονησίδα Lodo (Τουρκία).
43. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την άκραν Karapsilli (Κάλυμνος) με την νησίδα Atsaki (Τουρκία).
44. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τας βραχονησίδας Kardak με την νησίδα Kato (Τουρκία) (X. B. N. 1546).
45. Το μέσον της γραμμής της ενούσης τον φάρον της νήσου Kalolimno με την Νοτίαν άκραν της νήσου Pondicusa (Buyuk kiremit adasi).
46. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την νησίδα Agia Kiriaki με την Βορείαν άκραν της χερσονήσου Sandama (Τουρκία).
47. 3,4 μίλια προς 107ο από Νοτιοανατολικής άκρας νήσου Pharmako.
48. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Νοτιοανατολικήν άκραν της νήσου Pharmako με την άκραν Monodendri. (Tek Agac Burnu) (Τουρκία).
49. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Νοτιοανατολικήν άκραν της νήσου Gaidaro (άκρα Toli) με την άκραν Meander (Τουρκία).
50. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Ανατολικήν άκραν της νήσου Nero (Gaidaro) με την άκραν Cavo plakes (Τουρκία).
51. Το μέσον της γραμμής της ενούσης την Βορείαν άκραν της νησίδος Psathonisi με την Νοτίαν άκραν της νησίδος Thaeperi (Ciladasi) (Τουρκία).

Η γραμμή των συνόρων διερχομένη διά των 51 καθοριζομένων ανωτέρω σημείων, ενούται με το Νότιον όριον των θαλασσιών Ελληνοτουρκικών συνόρων ως ταύτα καθορίζονται εις το άρθρον 12 της μετά της Τουρκίας Συνθήκης ειρήνης της Λωζάνης της 24 Ιουλίου 1923.

Εις περίπτωσιν διαφοράς μεταξύ του κειμένου του παρόντος άρθρου και των Βρεττανικών Χαρτιών ισχύει το κείμενον.

Άρθρον 3.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως Νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 3 Ιανουαρίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο επί των Εσωτερικών Υπουργός

ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 3 Ιανουαρίου 1948.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

Ν. 517/1948 ΦΕΚ Α-7/9.1.1948
Περί της ιθαγενείας των κατοίκων της Δωδεκανήσου
ή εκ ταύτης καταγομένων
ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Οι Ιταλοί υπήκοοι οι κατοικούντες την 10-6-40 εν Δωδεκανήσω και τα μετά την χρονολογίαν ταύτην γεννηθέντα τέκνα των καθίστανται Έλληνες υπήκοοι.

Άρθρον 2.

1. Εις άπαντα τα πρόσωπα τα αναφερόμενα εν τω άρθρω 1 τα έχοντα ηλικίαν άνω των δέκα οκτώ ετών ή έγγαμα αδιαφόρως αν έχωσιν ή μη την ηλικίαν ταύτην, των οποίων η συνθήκης γλώσσα είναι η Ιταλική, παρέχεται δικαίωμα επιλογής της Ιταλικής ιθαγενείας εντός προθεσμίας έτους από της διά την Ελλάδα ενάρξεως της ισχύος της μετά της Ιταλίας περί ειρήνης συνθήκης της 10 Φεβρουαρίου 1947.
2. Το δικαίωμα επιλογής ασκείται διά δηλώσεως γινομένης προς την αρμοδίαν Ελληνικην διοικητικην, δημοτικην ή κοινοτικην αρχήν ή, εάν τα δικαιούμενα πρόσωπα διαμένωσιν εν τω εξωτερικώ, προς την αρμοδίαν Ελληνικην προξενικην αρχήν.
3. Τα πρόσωπα τα επιλεξάμενα την Ιταλικην ιθαγένειαν οφείλουσι να μεταφέρωσι την κατοικίαν των εις Ιταλίαν εντός προθεσμίας έτους από της ημέρας, καθ' ην ήσκησαν την επιλογήν.
4. Η επιλογή του συζύγου δεν συνεπάγεται και την της συζύγου.
5. Η επιλογή του πατρός ή, εάν ο πατήρ απεβίωσε, της μητρός συνεπάγεται αυτομάτως και την επιλογήν όλων των μη εγγάμων τέκνων ηλικίας κάτω των δέκα οκτώ ετών.
6. Προκειμένου περί προσώπων αγάμων κάτω των 18 ετών εκ των προβλεπομένων υπό της παραγρ. 2 του άρθρου 19 της μετά της Ιταλίας συνθήκης ειρήνης, ορφανών πατρός και μητρός, το δικαίωμα επιλογής υπέρ της Ιταλικής ιθαγενείας ασκεί ο επίτροπος αυτών.
7. Τα πρόσωπα τα επιλεξάμενα την Ιταλικην ιθαγένειαν και καταλιπόντα το Ελληνικόν έδαφος κατά τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων διατηρούσι την Ιταλικην Ιθαγένειαν και θεωρούνται ως μη αποκτήσαντα την Ελληνικην.

Άρθρον 3.

Οι Έλληνες το γένος και ορθόδοξοι χριστιανοί Ιταλοί υπήκοοι, οι γεννηθέντες εν Δωδεκανήσω ή των οποίων οι πρόγονοι εγεννήθησαν εν αυτή και κατοικούντες κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου εν Ελλάδι ή καθιστώντες εν αυτή την κατοικίαν των εντός έτους από ταύτης και μη αποκτήσαντες την Ελληνικην Ιθαγένειαν κατά τα άρθρα 1 και 4 του Νόμου τούτου, καθίστανται αυτοδικαίως Έλληνες υπήκοοι.

Άρθρον 4.

1. Οι Έλληνες το γένος και ορθόδοξοι χριστιανοί Ιταλοί υπήκοοι, οι γεννηθέντες εν Δωδεκανήσω ή των οποίων οι πατέρες εγεννήθησαν εν αυτή και διαμένοντες εν τη αλλοδαπή, δύνανται να πολιτογραφηθώσιν Έλληνες, εάν αιτήσωσιν τούτο παρά της αρμοδίας Ελληνικής Προξενικής Αρχής εντός έτους από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, γίνη η αίτησις δεκτή υπό ταύτης και ομόσωσιν ενώπιον αυτής τον όρκον του Έλληнос. Εν τη αιτήσει αναφέρεται και ο Δήμος ή η κοινότης, εις τα γενικά μητρώα αρρένων της οποίας θέλει ο αιτών να εγγραφή.
2. Οι εκ των ανωτέρω διαμένοντες εν περιφερειαίς λίαν απομακρυσμέναις της έδρας της Προξενικής Αρχής, δύνανται να αποστείλωσι την αίτησίν των εις την Αρχήν ταύτην διά συστημένης επιστολής. Η Προξενική Αρχή, δεχομένη την αίτησιν, δύναται να εγκρίνη, ίνα ούτοι ομόσωσι τον όρκον του Έλληнос ενώπιον του εφημερίου

της Ελληνικής παροικίας ή του Προέδρου της Ελληνικής κοινότητας ή δύο μαρτύρων Ελλήνων.

3. Οι σύζυγοι και τα ανήλικα τέκνα των πολιτογραφουμένων καθίστανται από της πολιτογραφήσεως αυτών Έλληνες.

Άρθρον 5.

Η ισχύς πάσων των περί Ελληνικής Ιθαγενείας διατάξεων των κειμένων Νόμων, ως και περί αρμοδιότητος και δικαιοδοσίας επί ζητημάτων ιθαγενείας, επεκτείνεται εις Δωδεκάνησον.

Άρθρον 6.

Τα της εκτέλεσεως του παρόντος νόμου κανονισθήσονται διά Β. Διατάγματος.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως Νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 3 Ιανουαρίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο επί των Εσωτερικών Υπουργός

ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 3 Ιανουαρίου 1948.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

N. 547 ΦΕΚ Α-39/14.2.1948
Περί διοικήσεως της Δωδεκανήσου
ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Η Δωδεκάνησος διαιρείται διοικητικώς εις τέσσαρας επαρχίας ως εξής:

- α) Επαρχία Ρόδου, περιλαμβάνουσα τας νήσους Ρόδον, Καστελόριζον, Σύμην, Τήλον και Χάλκην. Πρωτεύουσα αυτής η πόλις Ρόδος.
- β) Επαρχία Καλύμνου, περιλαμβάνουσα τας νήσους Κάλυμνον, Αστυπάλαιαν, Λειψούς, Λέρον και Πάτμον. Πρωτεύουσα αυτής η πόλις Κάλυμνος.
- γ) Επαρχία Καρπάθου, περιλαμβάνουσα τας νήσους Κάρπαθον και Κάσον. Πρωτεύουσα αυτής η κωμόπολις Πηγάδια.
- δ) Επαρχία Κω, περιλαμβάνουσα τας νήσους Κω και Νίσυρον. Πρωτεύουσα αυτής η πόλις Κως.

Αι εις εκάστην των ανωτέρω νήσων ανήκουσαι νησίδες και νησίδια εμφαίνονται εις τον προσηρητημένον πίνακα.

Άρθρον 2.

Καθίσταται Γενική Διοίκησις Δωδεκανήσου περιλαμβάνουσα όλην την Δωδεκάνησον. Έδρα αυτής η πόλις Ρόδος.

Άρθρον 3.

Εις την Γενικήν Διοίκησιν Δωδεκανήσου ορίζεται Γενικός Διοικητής.

Άρθρον 4.

Το προσωπικόν της Γενικής Διοικήσεως Δωδεκανήσου αποτελείται εξ' ενός Γεν. Διοικητού, ενός Γεν. Γραμματέως, ενός Δ/του επί βαθμῷ Δ/του β' ή α' τάξεως, δύο τμηματάρχων β' ή α' τάξεως, τεσσάρων γραμματέων β' ή α' τάξεως ή εισηγητών, ενός αρχαιοφύλακος α' τάξεως επί βαθμῷ τμηματάρχου β' ή α' τάξεως, δύο βοηθών αρχαιοφύλακος επί βαθμῷ ακολούθου ή γραμματέως β' τάξεως, πέντε γραφέων α' τάξεως ή ακολούθων, τεσσάρων δακτυλογράφων, επί βαθμῷ γραφέως β' ή α' τάξεως ή ακολούθου, τριών κλητῆρων β' ή α' τάξεως και τριών καθαριστριών επί βαθμῷ κλητῆρος δ' ή γ' τάξεως.

Άρθρον 5.

1. Ο Γενικός Διοικητής Δωδεκανήσου ασκεί πάσας τας κατά τας κειμένας διατάξεις αρμοδιότητας Γενικού Διοικητού.
2. Μέχρι της εις Δωδεκανήσον επεκτάσεως της ισχύος της εφ' εκάστου θέματος Ελληνικής νομοθεσίας ο Γενικός Διοικητής δύναται να ασκή τας υπό των άρθρων 2 - 9 του Β. Δ. της 9/10 Μαΐου 1947 "περί προσωρινής διοικήσεως στρατιωτικῶς κατεχομένων και προσαρτωμένων χωρῶν" οριζομένας αρμοδιότητας.
3. Ο Γενικός Διοικητής ασκεί εν τη περιφερεία της Γενικής Διοικήσεως και τας αρμοδιότητας του Νομάρχου, δυνάμενος να αναθέτει δι' αποφάσεως του την άσκησιν αυτών εν όλῳ η εν μέρει εις ανώτερον υπάλληλον της Διοικήσεως.

Άρθρον 6.

1. Εις εκάστην των επαρχιῶν Καλύμνου, Καρπάθου και Κω καθίσταται Γραφεῖον Επάρχου.
2. Το προσωπικόν εκάστου των Γραφείων τούτων αποτελείται εξ ενός Επάρχου, ενός γραμματέως ή εισηγητού, ενός γραφέως α' τάξεως ή ακολούθου, ενός δακτυλογράφου επί βαθμῷ γραφέως β' ή α' τάξεως ή ακολούθου, ενός κλητῆρος γ' ή β' τάξεως και μίας καθαριστριάς επί βαθμῷ κλητῆρος δ' τάξεως.

3. Έπαρχος διορίζεται μετακλητός υπάλληλος κατά τας κειμένας διατάξεις ή τοποθετείται μόνιμος υπάλληλος επί βαθμώ Τμηματάρχου β' ή α' τάξεως ή Διευθυντού β' ή α' τάξεως.
4. Δια Β. Διατάγματος δύναται να ανατίθεται εις τους Επάρχους η άσκησης αρμοδιοτήτων Νομάρχου, οριζομένων δια του Διατάγματος. Επίσης δύναται δια Β. Διατάγματος προτάσει του επί των Εσωτερικών Υπουργού αντί επαρχιών να συσταθούν Νομαρχίαι, καθοριζομένων και των εδρών αυτών.
5. Δια Β. Διατάγματος δύναται να ορίζεται η άσκησης των αρμοδιοτήτων Έπαρχου δια την νήσον Καστελλόριζον και τας ανήκουσας αυτή νησιδας και νησιδια εις τον Ειρηνοδίκην Καστελλορίζου ή εις υπάλληλον της Γενικής Διοικήσεως οριζόμενον υπό του Γενικού Διοικητού και αποσπώμενον εις την περιοχήν ταύτην.

Άρθρον 7.

Επεκτείνεται εις Δωδεκάνησον η ισχύς των περί Γενικών Διοικητών, Γενικών Διοικήσεων, Επαρχών και Γραφείων Επαρχών γενικών διατάξεων.

Άρθρον 8.

Αι λεπτομέρειαί της εκτελέσεως του παρόντος νόμου θέλουσι κανονισθή διά Β. Διατάγματος.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής και παρ' Ημών σημερινόν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 11 Φεβρουαρίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο επί των Εσωτερικών Υπουργός

Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 11 Φεβρουαρίου 1948.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΝΗΣΩΝ, ΝΗΣΙΔΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΙΔΙΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
Α' ΕΠΑΡΧΙΑ ΡΟΔΟΥ

ΝΗΣΟΙ	ΡΟΔΟΣ (η)	ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΝ (το)	ΣΥΜΗ (η)	ΤΗΛΟΣ (η)	ΧΑΛΚΗ (η)
ΝΗΣΙΔΕΣ		1. Ρω (η) Αγ. Γεώργιος (ο) 2. Στρογγυλή (η) (η Υψηλή)	1. Νίμος (η) 2. Σεσκλί (το)	1. Αντίτηλος (η) (η Άσκινα) 2. Γάδαρος (ο)	1. Αλιμνιά (η)
ΝΗΣΙΔΙΑ	1. Μακρύ (το) 2. Στρογγυλή (η) 3. Γριά (η) 4. Στρογγυλό (το) 5. Χτενιές (οι) 6. Καράβολας (ο) 7. Πρασονήσι (το) 8. Πεντάνησος (η)	<u>Συστάς Καστελλοριζου</u> 1. Ψωραδιά (η) 2. Αγ. Γεώργιος (ο) 3. Αγριελιά (η) 4. Ψωμί (το) Συστάς Ρω 5. Τραγόνερα (τα)	<u>Συστάς Νίμου</u> 1. Χονδρός (ο) 2. Πλάτη (η) <u>Συστάς Σύμης</u> 3. Οξεία (η) Διαβάτες (οι) 4. > Πήδημα (το) 5. > Γη (η) 6. > Μεγαλονήσι (το) 7. > Καραβολονήσι (το) 8. > Μαρμαράς (ο) <u>Συστάς Σεσκλιού</u> 9. Κουλουντρές (ο) 10. Τρούμπεττο (το)	1. Γαϊδουρονήσι (το) 2. Αγ. Ανδρέας (ο) 3. Πρασούδα (η)	<u>Συστάς Χάλκης</u> 1. Νησάκι (το) 2. Κάτω Πρασούδα (η) 3. Κολόφονας (ο) 4. Κρεββάτι (το) <u>Συστάς Αλιμνιάς</u> 5. Αγ. Θεόδωρος (ο) 6. Απάνω Πρασούδα (η) 7. Μαϊλονήσι (το) 8. Σφύρνα (η) 9. Τραγούσα (η)

Β' ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

ΝΗΣΟΙ	ΚΑΛΥΜΝΟΣ (η)	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑ (η)	ΛΕΙΨΟΙ (οι)	ΛΕΡΟΣ (η)	ΠΑΤΜΟΣ (η)
ΝΗΣΙΔΕΣ	1. Καλόλιμνος 2. Νερά (η) 3. Πλάτη (η) 4. Τέλενδος (η) 5. Ψέριμος (η)	1. Αγ. Κυριακή (η) 2. Ζαφοράς (ο) 3. Κοινοσίτη (οι) 4. Κουτοσμίτι (το) 5. Οφιδούσα (η) 6. Ποντικούσα (η) 7. Σύρνα (η) 8. Φωκιονήσια (τα) 9. Χονδρονήσι (το)		1. Αρχάγγελος (ο) 2. Κίναρος (η) 3. Λέβθα (τα) 4. Φαρμακονήσι (το)	1. Αγκαθονήσι (το) (ο Γάδαρος) 2. Ανυδρον (το) 3. Αρκοί (οι) 4. Γρυλλούσα (η) 5. Μάροθος (η) 6. Νερά (η) 7. Τραγονήσι (το) 8. Χιλιομίδι (το)
Ν Η Σ Ι Δ Ι Α	Συστάς Καλύμνου 1. Αγ. Νικόλαος (ο) 2. Αγ. Ανδρέας (ο) 3. Αγ. Κυριακή (η) 4. Απάνω Νησιά (τα) 5. Καλαβρός (ο) Γλαρονήσια (τα) 6. - Μεγάλο (το) 7. - Μικρό (το) 8. - Σαρρή (του) Συστάς Ψερίμου 9. Αυγά (η) 10. Νεκροθήκη (η) Συστάς Καλολίμνου 11. Πρασονήσι (το) 12. Πίττα (η) 13. Τσούκα (η) Λιμνιά (τα) 14. - Μεγάλο (το) 15. - Μικρό (το)	Συστάς Αστυπάλαιος 1. Κατεργάρι (του) 2. Κατσιδόνη (του) 3. Σκρόφα (η) 4. Γλινονήσι (το) 5. Τηγάνι (το) 6. Τρόμμα (η) Συστάς Σύρνας 7. Μεγάλος Αδελφός (ο) 8. Μέσος Αδελφός (ο) 9. Μικρός Αδελφός (ο) 10. Πλακιά (τα) 11. Στεφάνια (τα) Συστάς Ζαφορά 12. Καραβονήσια (τα) 13. Μακρύς Ζαφοράς (ο) 14. Αυγό (τα)	1. Ρερούλια (τα) 2. Μανώλη (του) Ασπρονήσια (τα) 3. - Μεγάλο (το) 4. - Μικρό (το) 5. - Μακρύ (το) 6. Κουλούρα (η) 7. Καλαποδι (το) Καλαβρωσιά (τα) 8. - Λύρα (η) 9. - Πιάτο (το) 10. - Πιλάφι (το) 11. - Μακρύ (ο) 12. - Ψώρος (ο) 13. - Σταυρί (το) 14. - Κάππαρη (η) 15. Φράγκος (ο) 16. Σαρακιανός (ο)	Συστάς Λέρου 1. Βελόνα (η) 2. Πηγαδούσα (η) 3. Αγ. Κυριακή (η) 4. Στρογγυλή (η) 5. Τρυπητή (η) 6. Πατελίδες (οι) 7. Φαραδονήσια (τα) 8. Γούρνα (η) Συστάς Δεβίθων 9. Γλάρος (ο) 10. Μαύρο μεγάλο (το) 11. Μαύρο μικρό (το) 12. Λιάδι μεγάλο (το) 13. Λιάδι μικρό (το)	Συστάς Πάτμου 1. Κεδρονήσι (το) 2. Αγ. Γεώργιος (ο) 3. Αγ. Θέκλα (η) 4. Εκλάβα (η) 5. Εκλαβοπούλα (η) 6. Μπαλάμου (του) 7. Πρασονήσι (το) 8. Πετροκαράβι (το) Συστάς Αρκών 9. Αβόθιτο (το) 10. Σπάλοθρο (το) 11. Μακρονήσι (το) 12. Κολόβολο (το) 13. Κόμπαρο (το) 14. Στρογγυλό (το) 15. Πιάτο (το) 16. Τσούκα (η) Συστάς Αγκαθονησιού 17. Πιάτα (τα) 18. Στρογγυλή (η) 19. Γλάρος (ο) 20. Κουνέλι (το)

Γ' ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

ΝΗΣΟΙ	ΚΑΡΠΑΘΟΣ (η)	ΚΑΣΟΣ (η)
ΝΗΣΙΔΕΣ	1. Σαριά (η)	1. Αρμάθια (η) 2. Αστακίδα (η) 3. Μακρονήσι (το)
Ν Η Σ Ι Δ Ι Α	1. Αμμούδι (το) 2. Τρίστομο μεγάλο (το) 3. Τρίστομο μικρό (το) 4. Σόκαστρο (το) 5. Διακόφτης (ο) 6. Μοίρα (η)	<u>Συστάς Κάσου - Αρμάθιας</u> 1. Στρογγυλή (η) 2. Πλάτη (η) Κουρούκια (τα) 3. = Μεγάλο (το) 4. = Μικρό (το) 5. Λύτρα (η) 6. Κόσκινο (το) Ποντικονήσια (τα) 7. Μεγάλος Ποντικός (ο) 8. Μικρός Ποντικός (ο) Βορεία Συστάς 9. Αστακιδόπουλο (το) 10. Χαμηλή (η) 11. Διβούνια (τα)

Δ' ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΩ

ΝΗΣΟΙ	ΚΩΣ (η)	ΝΙΣΥΡΟΣ (η)
ΝΗΣΙΔΕΣ		1. Γυαλί (το) 2. Κανδελιούσα (η) 3. Περγούσα (η) 4. Παχειά (η)
ΝΗΣΙΔΙΑ		1. Άγιος Αντώνιος (ο) 2. Στρογγυλή (η)

Τρόπος εισαγωγής εις την Δωδεκάνησον των φορολογικών νόμων

Άρθρον 1.

1. Φορολογικοί, δασμολογικοί ή άλλοι οιοδήποτε Νόμοι ρυθμιζόντες αντικείμενα της αρμοδιότητος του Υπουργείου Οικονομικών, εισάγονται εις την Δωδεκάνησον εν όλω ή ως προς τινάς των διατάξεων αυτών διά Β. Διαταγμάτων, εκδιδομένων προτάσει του Προέδρου της Κυβερνήσεως και των επί της Δικαιοσύνης και επί των Οικονομικών Υπουργών.
2. Διά των αυτών Β. Διαταγμάτων δύναται να τροποποιώνται οι εν τω εισαγομένω Νόμω οριζόμενοι φορολογικοί συντελεσταί, αι κλίμακες ή τα κλιμάκια, τα παγίως καθωρισμένα ποσά, τα αφορολόγητα όρια, ή οι συντελεσταί υπερτιμήσεως και πάσα άλλη βάση υπολογισμού των υπέρ του Δημοσίου, των Δήμων και Κοινοτήτων ή υπέρ οιοδήποτε άλλου τρίτου, φόρου κ.λπ. επί τω σκοπώ της ελαττώσεως της φορολογικής επιβαρύνσεως εν τη περιφερεία της Δωδεκανήσου, μη απαιτούμενης προ τούτο αποφάσεως ή γνώμης ετέρου τινός οργάνου ή της τηρήσεως οιασδήποτε ετέρας διατυπώσεως ή προθεσμίας ή χρονικού ορίου, προβλεπομένων τυχόν υπό του εισαγομένου Νόμου.
3. Δι' ομοίων Β. Διαταγμάτων, τα κατά την προηγουμένην παράγραφον όρια φόρων κ.λπ. δύναται μεταγενεστέρως να αυξάνονται μέχρι των εν τη λοιπή επικρατεία ισχυόντων τοιούτων κατά τον χρόνον της εκδόσεως των Διαταγμάτων τούτων.
4. Διά των κατά την ανωτέρω παρ. 1 Β. Διαταγμάτων, θα ορίζεται άμα τίνες εκ των ισχυόντων εν Δωδεκανήσω Νόμων ή άλλων διατάξεων αντίστοιχοι ή παρεμφερείς προς τους εισαγομένους καταργούνται.
5. Μέχρι της εισαγωγής των ως άνω Νόμων εν τη Δωδεκανήσω, εξακολουθούσιν ισχύοντες εν αυτή οι ήδη εφαρμοζόμενοι νόμοι ως έχουσι μεταρρυθμισθή δ' αποφάσεων του Στρατιωτικού Διοικητού Δωδεκανήσου.
6. Μέχρι της πλήρους επεκτάσεως εις Δωδεκάνησον των εν τη λοιπή Ελλάδι εφαρμοζομένων κατά την εισαγωγήν των αλλοδαπών εμπορευμάτων φορολογιών τα εκ Δωδεκανήσου εις την λοιπήν Ελλάδα μεταφερόμενα αλλοδαπά εμπορεύματα υποβάλλονται εις την επί πλέον διαφοράν μεταξύ των εκεί καταβληθέντων φόρων και των εις την λοιπήν Ελλάδα ισχυόντων τοιούτων.
7. Μέχρι της πλήρους επεκτάσεως εις Δωδεκάνησον της εις την λοιπήν Ελλάδα εφαρμοζομένης νομοθεσίας περί εισαγωγής και εξαγωγής των εμπορευμάτων, δύναται διά Βασιλικών Διαταγμάτων, εκδιδομένων προτάσει των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας, να απαγορεύεται η εκ της λοιπής Ελλάδος εις την Δωδεκάνησον και τανάπαλιν διαμετακόμισις, ως επίσης και η μεταφορά εγχωρίων εμπορευμάτων και των τούτοις εξομοιουμένων αλλοδαπών.

Άρθρον 2.

1. Παρά τη Γενική Διοικήσει Δωδεκανήσου συνιστάται θέσις Διευθυντού Οικονομικών Υπηρεσιών τα καθήκοντα και δικαιώματα του οποίου καθορισθήσονται διά Β. Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του επί των Οικονομικών Υπουργού μετά γνώμην του Γενικού Διοικητού Δωδεκανήσου. Κατά τον αυτόν καθορίζονται και τα των προσθέτων αμοιβών ή εξόδων κινήσεως του ως άνω υπαλλήλου.
2. Εις την κατά την προηγουμένην παράγραφον θέσιν τοποθετείται, μετά γνώμην του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου των Οικονομικών, εις των επί βαθμώ Υπουργικού Διευθυντού Επιθεωρητών Οικονομικών Εφοριών.
3. Αι κατά τας κειμένας διατάξεις επί βαθμώ Υπουργικού Διευθυντού α' ή β' τάξεως θέσεις Επιθεωρητών Οικονομικών Εφοριών αυξάνονται κατά μίαν.
4. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος την κατά την προηγουμένην παρ. 3 θέσιν δύναται μετά γνώμην του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου των Οικονομικών να καταλάβη είτε διά μετατάξεως υπάλληλος των Κεντρικών ή Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου των Οικονομικών, κεκτημένος βαθμόν Υπουργικού Διευθυντού, είτε διά προαγωγής υπάλληλος των αυτών υπηρεσιών κεκτημένος βαθμόν Τμηματάρχου α' τάξεως και προσόντα προαγωγής εις τον βαθμόν του Υπουργικού Διευθυντού β' τάξεως.
5. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Περί επεκτάσεως εις Δωδεκάνησον της περί Δημοσίων Έργων κείμενης Νομοθεσίας

Άρθρον 1.

1. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως επεκτείνεται και εις την περιφέρειαν της Δωδεκανήσου η ισχύς των κάτωθι περί Δημοσίων Έργων κείμενων διατάξεων Νόμων και των εκτελεστικών τούτων Διαταγμάτων.

Α) Περί οργανώσεως της υπηρεσίας των Δημ. Έργων Διάταγμα από 13/9/1929 "περί κωδικοποιήσεως των περί οργανισμών της υπηρεσίας Δημ. Έργων κειμένων διατάξεων" μόνον όσον αφορά τας κάτωθι διατάξεις.

Των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 9 αυτού και μόνον εις ότι αφορά την διενέργειαν του διαγωνισμού. Των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 19 αυτού και μόνον όσον αφορά την διενέργειαν του διαγωνισμού. Των διατάξεων των άρθρων 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 23, 27, 40, 60, και των του άρθρου 68 αυτού.

Νόμος 6434 του 1934 "περί τροποποιήσεως διατάξεων περί Δημοσίων Έργων" μόνον όσον αφορά τας διατάξεις του άρθρου 4 αυτού.

Α. Ν. 2066 του 1939 "περί τροποποιήσεως και συμπλήρωσεως των περί οργανισμού της Υπηρεσίας των Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων" μόνον όσον αφορά τας κάτωθι διατάξεις.

Εκ του αρθρού Πρωτού αυτού το άρθρον 6 πλην του Γ Κεφαλαίου αυτού.

Των άρθρων, Ογδού, Ενάτου, Δεκάτου, Δέκατου πέμπτου, Δέκατου έκτου, Δέκατου εβδόμου, και των αρθρ. Εικοστού πέμπτου, Εικοστού ογδού και Εικοστού εννάτου.

Νόμος 1381 και 1944 "περί οργανισμού της υπηρεσίας των Δημοσίων Έργων" όσον αφορά τας κάτωθι διατάξεις αυτού.

Των αρθρ. 1 έως και 13. Των αρθρ. 18 έως και 22. Των αρθρ. 24 εως και 28. Των άρθρων 30 έως και 34. Του άρθρου 43 πλην της παραγρ. 7 αυτού. Των άρθρων 45 έως και 49 πλην της παρ. 3 του άρθρ. 45. Του άρθρου 55. Του άρθρ. 56 πλην των διατάξεων των παρ. 1, 2, 3 και 4 και εκ της παρ. 9 των διατάξεων των αναφερομένων εις την προαγωγήν του Διοικητικ. προσωπικού. Του αρθρ. 57 πλην της προτελευταίας παραγράφου του εδαφ. 3 και των εδαφ. 4, 5, και 6. Του άρθρου 59 και 60. Του άρθρου 61 πλην του εδαφ. 4 αυτού. Του άρθρου 62 πλην του Κεφαλαίου Γ' του εδαφ. 1 και των εδαφ. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 21 και 22 αυτού. Των άρθρων 69 έως 77. Των άρθρων 79 και 80. Του άρθρου 81 πλην των εδαφ. 2 και 4 παρ. 6. Των άρθρων 82 και 83.

Νόμος 661 του 1945 "περί τροποποιήσεως των περί του Διοικητικού Προσωπικού των Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων".

Νόμος 956 του 1946 "περί τροποποιήσεως των περί οργανισμού της Υπηρεσίας των Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων".

Ν. Δ. 134 του 1946 "περί συμπληρώσεως των περί Υπουργείου Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων".

Β'. Περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων.

Νόμος 5367 του 1932 "περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων".

Α. Ν. 160 του 1936 "περί τροποποιήσεως Νόμου 5367 περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων".

Α. Ν. 1966 του 1939 "περί συμπληρώσεως των περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων διατάξεων".

Ν. Δ. 95 του 1946 "περί Εργοληπτών Δημοσίων Έργων".

Γ'. Περί Μονίμων Οδοστρωμάτων.

Β. Δ. της 23 Ιανουαρίου 1937 "περί κωδικοποιήσεως των περί Ειδικού Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων Αθηνών κειμένων διατάξεων" και ειδικώς ως προς τα άρθρα 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 και 21 αυτού.

Α. Ν. 2118 του 1939 "περί τροποποιήσεως διατάξεων περί Ειδικού Ταμείου Μονιμών Οδοστρωμάτων Αθηνών" και ειδικώς το άρθρον 3 αυτού.

Ν. Δ. 137 του 1946 "περί τροποποιήσεως των περί του Ειδικού Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων Αθηνών κειμένων διατάξεων" και ειδικώς τα άρθρα 2, 3 και 4 αυτού.

Δ'. Περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών.

Διάταγμα 25/28 Νοεμβρίου 1929 "περί κωδικοποιήσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κειμένων διατάξεων".

Νόμος 4503 του 1930 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κειμένων διατάξεων".

Νόμος 5000 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κειμένων διατάξεων".

Νόμος 5527 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κειμένων διατάξεων".

Νόμος 5636 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 5527 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών διατάξεων".

Νόμος 5987 "περί τροποποιήσεως του Νόμου 5536 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 12/22 Απριλίου 1935 "περί τροποποιήσεως και περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 162 του 1936 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 658 του 1937 "περί τροποποιήσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 1956 του 1939 "περί συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των δημοσίων οδών κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 2512 του 1940 "περί τροποποιήσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων".

Ε'. Περί Λιμένων και Λιμενικών Ταμείων.

Β. Δ. της 14 Ιανουαρίου 1939 "περί κωδικοποιήσεως των περί Λιμενικών Ταμείων κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 1816 του 1939 "περί προσθήκης διατάξεων εις τους περί Λιμενικών Ταμείων και περί Ο. Α. Π. Νομούς", ως προς τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 και 12 αυτού.

Α. Ν. 2344 του 1940 "περί αιγιαλού και παραλίας" ως προς τα άρθρα 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 και 27 αυτού.

Α. Ν. 2846 του 1941 "περί μέτρων αφορώντων τους στρατευόμενους εργάτας του Ο. Α. Π. κλπ."

Ν. Δ. 1116 του 1942 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως Ν. Δ. 390 του 1941 κλπ." ως προς τα άρθρα 13, 14 και 15 αυτού.

Ν. Δ. 2008 του 1942 "περί τρόπου υπολογισμού λιμενικών φορολογιών".

Ν. Δ. 2168 του 1942 "περί τροποποιήσεως διατάξεων περί Λιμενικών Ταμείων και περί Ο.Α.Π."

Νόμος 1555 του 1944 "περί της αρμοδιότητος των οργάνων διοικήσεως των Λιμενικών Ταμείων".

Νόμος 1749 του 1944 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί φορτεκφορτώσεως Νόμων".

Α. Ν. 354 του 1945 "περί επιτάξεως μηχανημάτων κλπ. διά την επισκευήν των Λιμένων κλπ."

ΣΤ'. Περί Υδραυλικών Έργων και Υδραυλικών Ταμείων.

Διάταγμα από 18/21 Μαρτίου 1924 "περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του Νόμου 2853 και του από 10 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. περί τροποποιήσεως και προσθήκης διατάξεων τινών εις τον Νόμον 2853 κλπ."

Νόμος 3925 του 1929 "περί κυρώσεως Ν. Δ. 16/6/1926 "περί τροποποιήσεως Νόμων περί Υδραυλικών Ταμείων".

Νόμος 4014 του 1929 "περί κυρώσεως Ν. Δ. 12/11/1927 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 2853".

Νόμος 5079 του 1931 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 2853 περί Υδραυλικών εν γένει Έργων".

Ν. Δ. 17 Ιουλίου 1923 "περί εκμεταλλεύσεως της δυνάμεως των ρεόντων υδάτων".

Α. Ν. 145 του 1936 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί εκμεταλλεύσεως της δυνάμεως των ρεόντων υδάτων κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 439 του 1945 "περί επιβολής περιορισμών εις τας αντλήσεις υπογείων υδάτων προς εξασφάλισιν της κανονικής υδρεύσεως πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών".

Ζ'. Περί Σχεδίων Πόλεων.

Νόμος ΤΝΗ του 1856 "περί κατασκευής πεζοδρομίων, υπονόμων".

Νόμος 2452 του 1920 "περί απαγορεύσεως καταδείξεων οικοδομών άνευ αποχρόντος λόγου".

Νόμος 3155 του 1924 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών των περί σχεδίων των πόλεων κλπ. σχετικών Νόμων".

Νόμος 3741 του 1929 "περί ιδιοκτησίας κατ' ορόφους".

Νόμος 3976 του 1929 "περί κυρώσεως των από 3/12/1925 και 8/8/1926 Νομοθετικών Διαταγμάτων και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 17/7/1923 Ν. Δ/τος, περί σχεδίων πόλεων κλπ."

Νόμος 4343 του 1929 "περί τροποποιήσεως του άρθρου 2 του Νόμου 3976 κλπ."

Νόμος 4663 του 1930 "περί εξασκήσεως του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού, Αρχιτέκτονος και Τοπογράφου".

Νόμος 5269 του 1931 "περί αδειών οικοδομής κλπ. επί των ρυμοτομούμενων ακινήτων".

Νόμος 6434 του 1934 "περί τροποποιήσεως των περί Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων".

Α. Ν. 319 του 1936 "περί τροποποιήσεως του άρθρου 3 του από 15/10/1927 Ν. Δ. περί κυρώσεως του από 30 Απριλίου π. έ. Ν. Δ. "περί εκδικάσεως των εξ αμοιβής των εργασιών Μηχανικών, Αρχιτεκτόνων διαφορών μεταξύ τούτων και των πελατών".

Α. Ν. 2486 του 1940 "περί τροποποιήσεως του άρθρου 50 του από 17/7/1923 Ν. Δ. "περί σχεδίων πόλεων κλπ."

Νόμος 1852 του 1944 "περί αναστολής της εφαρμογής και καταργήσεως διατάξεων τινών της περί σχεδίων πόλεως Νομοθεσίας".

Νόμος 1853 του 1944 "περί ερμηνείας διατάξεων τινών του από 17/7/1923 Ν. Δ. "περί σχεδίων πόλεων κλπ."

Ν. Δ. 17 Ιουλίου 1923 "περί σχεδίων πόλεων, κωμών, συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών".

Ν. Δ. 1 Νοεμβρίου 1923 "περί συστάσεως Ειδικών Ταμείων διά την εφαρμογήν των σχεδίων των πόλεων".

Ν. Δ. 29 Νοεμβρίου 1923 "περί τροποποιήσεων της παραγράφου 2 του αρθρ. 3 του από 17/7/1923 Ν. Δ. περί σχεδίων πόλεων κλπ."

Ν. Διάταγμα 27 Φεβρουαρίου 1926 "περί τροποποιήσεως των περί σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων".

Ν. Δ. 2 Αυγούστου 1927 "περί κυρώσεως του από 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. περί τροποποιήσεως των περί σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων".

Ν. Δ. 8 Αυγούστου 1926 "περί τροποποιήσεως του από 3-12-1925 Ν. Δ. "περί τροποποιήσεως του από 17-7-23 Ν. Δ. περί σχεδίων πόλεων κλπ."

Ν. Δ. 15 Οκτωβρίου 1927 "περί κυρώσεως του από 30-4-1926 Ν. Δ. περί εκδικάσεως των εξ αμοιβής των εργασιών Μηχανικών, Αρχιτεκτόνων κλπ. διαφορών μεταξύ τούτων και πελατών τροποποιουμένου".

Ν. Δ. 305 της 19 Απριλίου 1947 "περί τροποποιήσεως των περί σχεδίων πόλεων διατάξεων".

Η'. Περί Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Διάταγμα της 27 Νοεμβρίου 1926 "περί κωδικοποιήσεως των περί συστάσεως Τεχνικού Επιμελητηρίου κειμένων διατάξεων".

Νόμος 5052 "περί τροποποιήσεως του από 18 Απριλίου 1926 Ν. Δ. "περί τροποποιήσεως του από 1 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. περί συστάσεως Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος".

Νόμος 5718 "περί αυθεντικής ερμηνείας και συμπληρώσεως του Νόμου 5052 "περί τροποποιήσεως του από 18 Απριλίου 1926 Ν. Δ. "περί συστάσεως Τ. Ε. Ε."

Νόμος 6348 "περί τροποποιήσεως των κειμένων διατάξεων περί συστάσεως του Τ. Ε. Ε."

Α.Ν. 912 του 1937 "περί τροποποιήσεως των περί Τ.Ε.Ε. κειμένων διατάξεων".

Α.Ν. 225 του 1945 "περί τροποποιήσεως των περί Τ.Ε.Ε. κειμένων διατάξεων".

Νόμος 28 του 1946 "περί κυρώσεως του από 10-5-1946 Ν.Δ. "περί τροποποιήσεως των περί των Τ.Ε.Ε. κειμένων διατάξεων".

Ν.Δ. 306 του 1947 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων περί Τ.Ε.Ε."

Θ'. Περί Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών.

Α.Ν. 2326 του 1940 "περί Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων".

Ν.Δ. 1076 του 1942 "περί συμπληρώσεως των περί Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων διατάξεων".

Ν.Δ. 2125 του 1943 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Α. Ν. 2326 του 1943 "περί συμπληρώσεως της περί Τ. Σ. Μ. Ε. Δ. Ε. κειμένης Νομοθεσίας".

Α.Ν. 440 του 1945 "περί τροποποιήσεως της συμπληρώσεως των αφορωσών το Τ. Σ. Μ. Ε. Δ. Ε. διατάξεων".

Ν. Δ. 121 του 1946 "περί τροποποιήσεως των περί Τ. Σ. Μ. Ε. Δ. Ε., διατάξεων".

Ν.Δ. 308 του 1947 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί Τ. Σ. Μ. Ε. Δ. Ε. κειμένων διατάξεων".

Γ'. Περί Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

Ν.Δ. 75 του 1946 "περί συστάσεως Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων".

Ν.Δ. 309 του 1947 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 75/1946 περί συστάσεως Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων".

2. Ωσαύτως επεκτείνεται και εις την περιφέρειαν Δωδεκανήσου η ισχύς πασών των κειμένων διατάξεων αρμοδιότητος του Υπουργείου Δημοσίων Έργων έστω και αν αύται δεν μνημονεύονται ρητώς εν τοις ανωτέρω.

Άρθρον 2.

Αι περί της Υπηρεσίας των Δημοσίων Έργων εις τας Γενικάς Διοικήσεις κείμεναι διατάξεις ισχύουσιν από της δημοσιεύσεως του παρόντος και διά την Γενικήν Διοίκησιν της Δωδεκανήσου, του Γενικού Διοικητού Δωδεκανήσου ασκούντος πάσας τας αρμοδιότητας και την δικαιοδοσίαν τας εκ των κειμένων διατάξεων παραχωρηθείσας εις τους Γενικούς Διοικητάς.

ΝΔ 602/1948 ΦΕΚ Α-95/19.4.1948

Περί της εν Δωδεκανήσω εφαρμοστέας Νομοθεσίας περί της Εμπορικής Ναυτιλίας

Άρθρον 1.

1. Συνιστώνται εις Δωδεκάνησον, Κεντρικόν Λιμεναρχείον Δωδεκανήσου με έδραν την πόλιν Ρόδον, Λιμεναρχεία εις την νήσον Κάσον με έδραν την πόλιν ΦΡΥ και την νήσον Λέρον με έδραν την ομώνυμον πόλιν.
2. Δια Β. Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του επί της Εμπορικής Ναυτιλίας Υπουργού δύνανται να συνιστώνται ή και να καταργούνται Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία εις Δωδεκάνησον αναλόγως των παρουσιαζομένων αναγκών και να μετατάσσωνται τα συνιστώμενα εκ της μιας τάξεως εις άλλην.
3. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως συσταθήσονται εν Δωδεκανήσω οι δια τας εκάστοτε παρουσιαζομένας ανάγκας αναγκαιούντες Λιμενικοί Σταθμοί.

Άρθρον 2.

Εισάγεται εις την Δωδεκάνησον άπασα η εν τη λοιπή Ελλάδι ισχύουσα Νομοθεσία η αφορούσα την Διοίκησιν Εμπορικού Ναυτικού ήτοι: α) την εθνικότητα, την νηολόγησιν και υποθήκευσιν των πλοίων, β) την αστυνομίαν της ναυσιπλοίας και της θαλασσίας αλιείας, γ) την αστυνομίαν των λιμένων ακτών και χωρικών υδάτων εν γένει, δ) τον Κανονισμόν, την βεβαίωσιν και είσπραξιν των φαρικών και αγκυροβολίας τελών και των υγειονομικών δικαιωμάτων, ε) την καταμέτρησιν των πλοίων και την είσπραξιν των τελών καταμετρήσεως, στ) την υγιεινήν κατάστασιν των πλοίων, ζ) την πλοηγικήν υπηρεσίαν και την είσπραξιν των πλοηγικών δικαιωμάτων, η) την εκτέλεσιν των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και μεταφορών ως και των αγόνων γραμμών και τους εισπρακτέους ναύλους επιβατών και κόμιστρα εμπορευμάτων, θ) την σπογγαλιείαν, ι) την ναυτολογίαν εργασίαν και την πειθαρχίαν των ναυτικών και εργατών θαλάσσης εν γένει, ια) την περίθαλψιν και παλιννόστησιν των ναυαγούντων ή εγκαταλειπομένων ναυτικών, ιβ) την εξεύρεσιν εργασίας εις ανέργους ναυτικούς και εργάτας θαλάσσης, ιγ) τα δημόσια ιδρύματα ασφαλίσεως, περιθάλψεως και προνοίας των ναυτικών και εργατών θαλάσσης, ως το Ν.Α.Τ., τα Ταμεία Προνοίας Αξιωματικών και κατωτέρων πληρωμάτων, τον Οίκον Ναύτου, ιδ) τον Οργανισμόν Ανελκύσεως Ναυαγίων και ιε) πάσα άλλη διάταξις αναγομένη εις την έννοιαν της Διοικήσεως του Εμπορικού Ναυτικού.

Άρθρον 3.

Εισάγεται εις την Δωδεκάνησον πάσα ανεξαιρέτως η εν τη λοιπή Ελλάδι ισχύουσα Νομοθεσία περί απογραφής ναυτικών και εργατών θαλάσσης και περί διπλωμάτων, πτυχίων και αδειών ναυτικής ικανότητας εν τω Εμπορικώ Ναυτικώ.

Άρθρον 4.

Η Δωδεκάνησος αποτελεί από της ενσωματώσεως την ενδεκάτην ναυτικήν περιφέρειαν χαρακτηριζομένην δια των ψηφίων ΙΑ'. Οι εγγεγραμμένοι εις τους Δήμους και Κοινότητας της Δωδεκανήσου δικαιούνται τη αιτήσεων να απογράφονται κατά τας διατάξεις της εισαγομένης νομοθεσίας ως ναυτικοί, μαθητευόμενοι ναυτικοί και εργάται θαλάσσης υπό του Λιμεναρχείου Ρόδου, παρ' ου εφοδιάζονται άμα τη απογραφή των δια των οικείων ναυτικών φυλλαδίων ή βιβλιαρίων Ναυτικού.

Άρθρον 5.

1. Οι εγγεγραμμένοι εις τα κατά την προισχύσασαν εις Δωδεκάνησον Νομοθεσίαν αναγνωριζόμενα Μητρώα Ναυτικών Α' κατηγορίας κεκτημένοι δε τα εν παρ. 2 του άρθρου 2 του Νόμου 43/1946 "περί κυρώσεως του από 10 Μαΐου 1946 Ν.Δ. "περί απογραφής των ναυτικών και εργατών θαλάσσης κλπ." ως τροποποιείται δια του παρόντος, αναγραφόμενα προσόντα, δικαιούνται, εντός εξαμήνου προθεσμίας από της ισχύος του παρόντος Νόμου άνευ του περιορισμού της ηλικίας:
 - α) Να απογραφώσιν ως ναυτικοί, εφ' όσον κέκτηνται μέχρι της ισχύος του παρόντος Νόμου διετή υπηρεσίαν επί εμπορικών πλοίων, Ελληνικών ή ξένων ή ως εργάται θαλάσσης.
 - β) Να εφοδιασθώσιν δια Βιβλιαρίου Μαθητευομένου Ναυτικού, μετά δε την συμπλήρωσιν διετούς υπηρεσίας επί εμπορικών πλοίων, Ελληνικών ή ξένων, να απογραφώσιν ως ναυτικοί.
2. Οι εν τη προηγουμένη παραγράφω αναφερόμενοι δύνανται μέχρι της απογραφής των ή του εφοδιασμού των δια βιβλιαρίου μαθητευομένου ναυτικού, να εργάζωνται εν θαλάσση κατά τα οριζόμενα υπό της εν Δωδεκανήσω προισχυσάσης Νομοθεσίας.

Άρθρον 6.

1. Δια τους εφοδιασμένους με δίπλωμα, πτυχίον ή άδειαν ναυτικής ικανότητας Δωδεκανησίους χορηγηθέντα κατά την εν Δωδεκανήσω προισχύσασαν Νομοθεσίαν, κεκτημένους δε τα αναφερόμενα προσόντα εν παρ. 2 του άρθρου 6 του Α. Νόμου 907/1937 ως αντεκατεστάθη τούτο δια του άρθρ. 5 του Α. Νόμου 1104/38 και ως τροποποιείται δια του παρόντος Νόμου ισχύουσι τα κάτωθι:
 - α) Ο κεκτημένος δίπλωμα Κυβερνήτου (Pardone Maritimo) δύναται να αντικαταστήση τούτο δια διπλώματος Πλοιάρχου ιστιοφόρων. Εάν μετά την απόκτησιν του ως άνω διπλώματος Κυβερνήτου εκυβέρνησεν επί εν έτος πλοίων ολικής χωρητικότητας μεγαλύτερας της κατά την Ελληνικήν Νομοθεσίαν οριζομένης δια τους κατόχους διπλώματος Πλοιάρχου ιστιοφόρων, διατηρεί το δικαίωμα κυβερνήσεως πλοίων μέχρι της χωρητικότητας ταύτης. Προκειμένου ούτος να λάβη συμφώνως τη κειμένη Νομοθεσία, δίπλωμα Πλοιάρχου Γ' τάξεως, δέον να αποδείξη προσέτι ότι κέκτηται ενδεικτικόν προαγωγής τετάρτης τάξεως εξαταξίου ή έκτης τάξεως οκταταξίου Γυμνασίου ή Εμπορικής Σχολής ή αντιστοίχου τάξεως γενικώς Σχολείων Μέσης Εκπαιδεύσεως.
 - β) Ο κεκτημένος πτυχίον Κυβερνήτου μικράς ακτοπλοίας (Marinero autorizzato al piccolo traffico della costa) δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Κυβερνήτου β' τάξεως ή δύναται να μετάσχη εξετάσεων προς απόκτησιν πτυχίου Κυβερνήτου α' τάξεως. Μετά την συμπλήρωσιν δωδεκαμήνου υπηρεσίας ως Κυβερνήτου πλοίου από της αποκτήσεως του ως άνω πτυχίου Κυβερνήτου μικράς ακτοπλοίας δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Κυβερνήτου α' τάξεως ή να λάβη το πτυχίον τούτο άνευ εξετάσεων.
 - γ) Ο κεκτημένος άδειαν Κυβερνήτου δια το Αιγαίον (Capobarca per il traffico nell' Egeo) δύναται να αντικαταστήση ταύτην δια πτυχίου Κυβερνήτου β' τάξεως.
 - δ) Ο κεκτημένος άδειαν Κυβερνήτου τοπικής ακτοπλοίας (Capobarca per il traffico locale) διατηρεί το δικαίωμα κυβερνήσεως ιστιοφόρων μέχρι 25 κ.ο.κ. μετά συμπλήρωσιν δε διετούς υπηρεσίας ως Κυβερνήτης πλοί-

ου από της αποκτήσεως της ως άνω αδείας δύναται να αντικαταστήση ταύτην δια πτυχίου Κυβερνήτου β' τάξεως.

- ε) Ο κεκτημένος πτυχίον Κυβερνήτου απεριόριστου αλιείας (Marinaro autorizzato per la pesca illimitata) δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Κυβερνήτου β' τάξεως με δικαίωμα όμως κυβερνήσεως μόνον αλιευτικών πλοίων. Μετά την συμπλήρωσιν διετούς υπηρεσίας ως Κυβερνήτης πλοίου από της αποκτήσεως του πτυχίου Κυβερνήτου απεριόριστου αλιείας δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Κυβερνήτου α' τάξεως ή να λάβη άνευ εξετάσεων τούτο, με δικαίωμα κυβερνήσεως και πλοίου μη αλιευτικού.
- στ) Ο κεκτημένος άδειαν Κυβερνήτου περιορισμένης αλιείας (Capoarca per la pesca limitata) διατηρεί το δικαίωμα κυβερνήσεως κωπηλάτων ή ιστιοφόρων πλοίων μέχρι 10 κόρων ολικής χωρητικότητος, μετά συμπλήρωσιν δε τριετούς υπηρεσίας ως κυβερνήτης πλοίου ιστιοφόρου από της αποκτήσεως της ως άνω αδείας, δύναται να αντικαταστήση ταύτην δια πτυχίου Κυβερνήτου β' τάξεως.
- ζ) Ο κεκτημένος πτυχίον Μηχανικού ατμοπλοίων (fuoghista navale autorizzato) δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Αρχιθερμαστού. Εάν μετά την απόκτησιν του πτυχίου Μηχανικού ατμοπλοίων διηύθυνε μηχανάς ατμοπλοίων διατηρεί το δικαίωμα διευθύνσεως μηχανής ίσης ιπποδυνάμεως. Μετά συμπλήρωσιν τριετούς υπηρεσίας ως διευθυντής μηχανών από της αποκτήσεως του ως άνω πτυχίου Μηχανικού ατμοπλοίων δύναται να αντικαταστήση τούτο δια διπλώματος πρακτικού Ατμομηχανικού ή να λάβη τούτο άνευ εξετάσεων.
- η) Ο κεκτημένος πτυχίον Μηχανικού Ρυμουλκών (Fuoghista Autorizzato a condurre machine a vapore su rimorchiatori) δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Μηχανικού Ρυμουλκών β' τάξεως, εάν δε μετά την απόκτησιν του πρώτου ως άνω πτυχίου κέκτηται ετησίαν υπηρεσίαν Μηχανικού επί Ρυμουλκών εφοδιασμένων δι' ατμομηχανής άνω των 100HP, δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Μηχανικού Ρυμουλκών α' τάξεως.
- θ) Ο κεκτημένος πτυχίον Χειριστού Μηχανής Εσωτερικής Καύσεως (motorista navale autorizzato) δύναται να ναυτολογηται ως Χειριστής Μηχανών Εσωτερικής Καύσεως όπου κατά τας περί οργανικής συνθέσεως των πληρωμάτων των εμπορικών πλοίων διατάξεις προβλέπεται τοιαύτη θέσις. Εάν διηύθυνε μηχανάς Εσωτερικής Καύσεως όπου κατά τας περί οργανικής συνθέσεως των πληρωμάτων των εμπορικών πλοίων διατάξεις προβλέπεται τοιαύτη θέσις. Εάν διηύθυνε μηχανάς Εσωτερικής Καύσεως διατηρεί το δικαίωμα διευθύνσεως μηχανών ίσης ιπποδυνάμεως. Μετά την συμπλήρωσιν διετούς υπηρεσίας ως δι'τής μηχανών από της αποκτήσεως του ως άνω πτυχίου δύναται να αντικαταστήση τούτο δια πτυχίου Μηχανοδηγού β' τάξεως ή να λάβη τούτο άνευ εξετάσεων.
2. Οι κατά την προηγούμενην παράγραφον δικαιούμενοι από της ισχύος του παρόντος Νόμου να αποκτήσωσιν Ελληνικόν δίπλωμα, πτυχίον ή άδειαν ναυτικής ικανότητος δύνανται μέχρι της εκδόσεως αυτού να εργάζωνται εν θαλάσση κατά τα οριζόμενα υπό της εν Δωδεκανήσω προισχυσάσης Νομοθεσίας.

Άρθρον 7.

Προκειμένου περί Δωδεκανησίων καθισταμένων Ελλήνων υπηκόων δι' αθρόας πολιτοποιήσεως ή μετά την ισχύν του παρόντος Νόμου η προσαγωγή πιστοποιητικού στρατολογικής καταστάσεως απαιτουμένου κατά τας ισχυούσας διατάξεις δια τε την απογραφήν ναυτικών και εργατών θαλάσσης και την έκδοσιν βιβλιαρίων μαθητευομένου ναυτικού, καθώς και δια την έκδοσιν πτυχίου ή αδείας ναυτικής ικανότητος Εμπορικού Ναυτικού είναι υποχρεωτική από της λειτουργίας εν Δωδεκανήσω των αρμοδίων δια την έκδοσιν του πιστοποιητικού τούτου Ελληνικών στρατιωτικών Αρχών.

Άρθρον 8.

Υπηρεσία Δωδεκανησίων επί εμπορικών πλοίων ή πλοιαρίων Ελληνικών ή ξένων, κτηθείσα μέχρι του εφοδιασμού των διά βιβλιαρίου Μαθητευομένου Ναυτικού ή της ως ναυτικών απογραφής των και βεβαιουμένη κατά τα οριζόμενα υπό της εν Δωδεκανήσω προισχυσάσης Νομοθεσίας υπολογίζεται διά τε την απογραφήν ως ναυτικών και την έκδοσιν διπλώματος, πτυχίου ή αδείας, ως υπηρεσία απογεγραμμένων ναυτικών ή μαθητεομένων τοιούτων κατά τας εν τη λοιπή Ελλάδι ισχύουσας σχετικές διατάξεις.

Άρθρον 9.

Εν περιπτώσει οιασδήποτε αμφισβητήσεως ή αμφιβολίας όσον αφορά το περιεχόμενον των προσαγομένων εν γένει εγγράφων διά την διαπίστωση των απαιτουμένων κατά Νόμον προσόντων προς έκδοσιν ναυτικού φυλλαδίου ή διπλώματος, πτυχίου ή αδείας ναυτικής ικανότητας, ιδία δε των προσόντων της επί των πλοίων υπηρεσίας, αποφάινεται ητιολογημένως και ανεκκλητήως ο Υπουργός της Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρον 10.

1 Διά Β. Διαταγμάτων τη προτάσει του Υπουργού Εμπ. Ναυτιλίας δύνανται να ορίζονται η διαδικασία και γενικώς αι λεπτομέρειαι της αντικαταστάσεως των εν τω προηγουμένω άρθρω αναφερομένων διπλωμάτων, πτυχίων και αδειών ναυτικής ικανότητας, καθώς και η προθεσμία, εντός της οποίας δέον να λάβη χώραν αυτή, τα τέλη απονομής των διπλωμάτων, πτυχίων και αδειών, ο τρόπος βεβαιώσεως της επί των πλοίων υπηρεσίας και της σωματικής και πνευματικής ικανότητας των απογραφομένων και των εφοδιαζομένων διά βιβλιαρίου μαθητευομένου ναυτικού καθώς και των εφοδιαζομένων διά διπλώματος, πτυχίου ή αδείας τα του ελέγχου των υποβαλλομένων πιστοποιητικών και επισήμων εγγράφων και πάσα εν γένει λεπτομέρεια αναγκαίουςα προς εκτέλεσιν και εφαρμογήν του παρόντος Νόμου ως και να παραταθώσιν αι εν αυτώ προθεσμίαι.

Άρθρον 11.

*** Το 11 άρθρο καταργήθηκε με το άρθρο 183 περ. 16 του Ν.Δ. 420/1970 (ΦΕΚ Α 27).

Άρθρον 12.

Η ισχύς της άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η επί τω ανωτέρω υπ' αριθ. 602 ν. δ. εισηγητική έκθεσις του αρμοδίου υπουργού έχει ούτω:

Λαμβάνω την τιμήν να υποβάλλω σχέδιον Νόμου "περί της εν Δωδεκανήσω εμφανιστέας νομοθεσίας περί Εμπορικής Ναυτιλίας".

Διά του υποβαλλομένου σχεδίου Νόμου εισάγεται εις την Δωδεκάνησον άπασα η εν τη λοιπή Ελλάδι ισχύουσα νομοθεσία περί της διοικήσεως του Εμπ. Ναυτικού και συνιστώνται οι απαραίητοι διά την παρακολούθησιν της εφαρμογής αυτής λιμενικαί αρχαί. Ειδικώτερον διά του άρθρου 2 του εν λόγω σχεδίου Νόμου εισάγεται εις Δωδεκάνησον άπασα η περί διοικήσεως του Εμπ. Ναυτικού νομοθεσία η αναφερόμενη εις: α)την εθνικότητα, την νηολόγησιν και υποθήκευσιν των πλοίων, β)την αστυνομίαν της ναυσιπλοΐας και της θαλάσσιας αλιείας, γ)την αστυνομίαν των λιμενών, ακτών και χωρικών υδάτων εν γένει, δ)τον Κανονισμόν, την βεβαίωσιν και είσπραξιν των φαρικών και αγκυροβολίας τελών και των υγειονομικών δικαιωμάτων, ε)την καταμέτρησιν των πλοίων και την είσπραξιν των τελών καταμετρήσεως, στ)την υγιεινήν κατάστασιν των πλοίων, ζ)την πλοηγικήν υπηρεσίαν και την είσπραξιν των πλοηγικών δικαιωμάτων, η)την εκτέλεσιν των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και μεταφορών και τους είσπρακτέους ναύλους επιβατών και κόμιστρα εμπορευμάτων, θ)την ναυτολογίαν, εργασίαν και την πειθαρχίαν των ναυτικών και εργατών θαλάσσης εν γένει, ι)την περίθαλψιν και παλιννόστησιν των ναυαγούντων ή εγκαταλειπομένων ναυτικών, ια)την εξεύρεσιν εργασίας εις άνέργους ναυτικούς και εργατάς θαλάσσης, ιβ) τα δημόσια ιδρύματα ασφαλίσεως, περιθάλψεως και προνοίας των ναυτικών και εργατών θαλάσσης, ως το Ν.Α.Τ., τα Ταμεία Προνοίας Αξιοματικών και κατωτέρων πληρωμάτων, τον Οίκον Ναύτου, ιγ)τον Οργανισμό Ανελκύσεων Ναυαγίων και ιδ)πάσα άλλη διάταξις αναγομένη εις την έννοιαν της Διοικήσεως του Εμπορικού Ναυτικού.

Διά του άρθρου 3 εισάγεται εις Δωδεκάνησον η περί απογραφής ναυτικών και εργατών θαλάσσης και περί διπλωμάτων, πτυχίων και αδειών ναυτικής ικανότητας εν τω Ε. Ν. ισχύουσα νομοθεσία υπό τους όρους και κατά τας διατάξεις των επομένων άρθρων δι' ων καθορίζονται τα προσόντα των απογραφομένων ως ναυτικών Δωδεκανησίων και τα της αντικαταστάσεως των παρ' αυτών κεκτημένων διπλωμάτων, πτυχίων και αδειών ναυτικής ικανότητος δι' αντιστοίχων Ελληνικών τοιούτων, κατά τρόπον ώστε να διευκολυνθή η απογραφή των επιθυμούντων να εισέλθουν εις το ναυτικόν επάγγελμα και να μη αποκλεισθούν οι ήδη ναυτικοί της ασκήσεως του επαγγέλματων των. Τ' ανωτέρω σκοπούν το υποβαλλόμενον σχέδιον Νόμου παρακαλούμεν όπως περιβλήθη διά της υμετέρας εγκρίσεως και ψηφίση εις μίαν και μόνην συνεδρίασιν ως επείγον και υπηρεσιακόν.

Περί ρυθμίσεως ζητημάτων αναγομένων εις γάμους τελεσθέντας εν Δωδεκανήσω και εις αποφάσεις περί διαζυγίων εκδοθείσας υπό των εν Δωδεκανήσω Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων

Άρθρον 1.

Οι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος εν Δωδεκανήσω τελεσθέντες γάμοι μεταξύ ορθοδόξων χριστιανών κατά τους κανόνας της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, άνευ όμως τηρήσεως των διατυπώσεων του κατά τον χρόνον της τελέσεώς των ισχύσαντος εν Δωδεκανήσων Ιταλικού Δικαίου, θεωρούνται έγκυροι.

Άρθρον 2.

Μικτοί γάμοι τελεσθέντες εν Δωδεκανήσω μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος υπό ιερέως της Ρωμαϊκής Καθολικής Εκκλησίας άνευ τηρήσεως των προς τέλεσιν αυτών διατυπώσεων, των απαιτουμένων υπό της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, ή του κατά τον χρόνον της τελέσεως αυτών ισχύοντος Ιταλικού δικαίου, θεωρούνται έγκυροι, εφ' όσον μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου δεν εξεδόθη περί ακυρότητος αυτών αμετάκλητος δικαστική απόφασις.

Άρθρον 3.

Τελεσιδικοί αποφάσεις περί διαζυγίου, εκδοθείσαι άνευ δικαιοδοσίας κατά την προισχύσασαν εν Δωδεκανήσω νομοθεσίαν, μέχρι της κατά την 4ην Απριλίου 1947 συστάσεως των προσωρινών Δικαστηρίων υπό των Πνευματικών Δικαστηρίων των Ιερών Μητροπόλεων Δωδεκανήσου, θεωρούνται ως εγκύρως εκδοθείσαι. Οι οικείοι Μητροπολίται υποχρεούνται να κηρύξωσιν αυτεπαγγέλτως και πνευματικώς λελυμένους τους γάμους τούτους εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου διά της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4

Θεωρούνται έγκυροι γάμοι τελεσθέντες εν Δωδεκανήσω κατά τους κανόνας της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου υπό προσώπων διαζευχθέντων κατά τας διατάξεις του άρθρου 3, και προ έτι της κηρύξεως και πνευματικώς λελυμένου του προτέρου αυτών γάμου.

Άρθρον 5.

Έτεροι λόγοι ακυρότητος ή ακυρωσίας των γάμων περί τα άρθρα 1-4 δεν θίγονται υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου, διέπονται δε οι λόγοι ούτοι υπό των διατάξεων του κατά τον χρόνον της τελέσεως των γάμων τούτων ισχύσαντος εν Δωδεκανήσω Δικαίου.

Άρθρον 6.

1. Αδεία του παρά Πρωτοδικαίς Εισαγγελέως, εκδιδομένη επί τη αιτήσει του συζύγου ή τούτου εκλιπόντος ή κωλυομένου, της συζύγου, μετ' έρευναν των πραγματικών περιστατικών, καταχωρούνται εν τοις οικείοις ληξιαρχικούς βιβλίοις οι περί των προηγούμενων άρθρων γάμοι, εφ' όσον δεν έχουσι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου εξ οιουδήποτε λόγου καταχωρηθή εν αυτοίς.
2. Κατά τον αυτόν τρόπον σημειούνται εν τοις οικείοις ληξιαρχικούς βιβλίοις και αι περί των το άρθρον 3 αποφάσεις περί διαζυγίου μετά την υπό του οικείου Μητροπολίτου πνευματικήν λύσιν των γάμων τούτων.
3. Αι περί των αι προηγούμενων παράγραφοι αιτήσεις υποβάλλονται εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου. Οι μη υποβάλλοντες εμπροθέσμως τας αιτήσεις ταύτας τιμωρούνται υπό του Πλημμελειοδικείου διά χρηματικής ποινής. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 34 του Κώδικος περί ληξιαρχικών πράξεων.

Άρθρον 7.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσίευσως του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εισηγητική έκθεσις:

Εν Δωδεκανήσω, υπό την Οθωμανικήν κυριαρχίαν, αλλά και κατά την Ιταλικήν μέχρι το 1938, ίσχυσε το προνομιακόν καθεστώς το αναγνωρισθέν εις το Οικουμενικόν Πατριαρχείον από του 1453. Κατ' αυτό, τα ζητήματα του προσωπικού θεσμού υπό την δικαιοδοσίαν του Οικουμενικού Πατριαρχείου υπαγομένων ορθοδόξων, διείποντο υπό του Βυζαντινού δικαίου, των αποφάσεων της Ιεράς Συνόδου και υπό των Πατριαρχικών αποφάσεων και εγκυκλίων. Και επί μεν των γάμων των τελουμένων μεταξύ ορθοδόξων ετηρούντο τα υπό της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας διατεταγμένα (έλλειψις κωλύματος, άδεια επισκόπου, ιερολογία). Ως προς δε τους μεταξύ ορθοδόξου και ετεροδόξου τελουμένους γάμους, ήτοι τους καλουμένους "μικτούς" γάμους, το Πατριαρχείον ηρνείτο αρχικώς να τους αναγνωρίση, ουδέ παρείχεν άδειαν προς τέλεσιν αυτών. Μόλις δε από του 1883 εσημειώθη ποία τις υποχωρήσις αυτού, καθ' όσον έκτοτε μόνον συγκατετίθετο κατ' οικονομίαν να παρέχη άδειαν προς τέλεσιν μικτών γάμων, ύπο τον όρον όπως ιερολογηθώσιν υπό ορθοδόξου ιερέως και παρασχεθή έγγραφος υπόσχεσις του ετεροδόξου συζύγου περί βαπτίσεως και ανατροφής των εκ των γάμων τούτων τέκνων κατά το Ορθόδοxon Ανατολικόν Δόγμα. Τα ανωτέρω ίσχυον και εν τη Δωδεκανήσω της οποίας η Εκκλησία υπήγετο ου μόνον πνευματικώς, αλλά και διοικητικώς εις την δικαιοδοσίαν του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Η Ιταλική διοίκησις, εν τω πλαίσίω της αφομοιωτικής πολιτικής της, ενεθάρρυνε τους εν Δωδεκανήσω γάμους μεταξύ καθολικών και ορθοδόξων, ίνα ούτω οι Ιταλοί υπεισέρχονται εις ευρύτερα στρώματα της Δωδεκανησιακής κοινωνίας, συντεμνομένης ούτω της αποστάσεως ήτις εχώριζεν εθνικώς και πνευματικώς τους ορθοδόξους Έλληνας από τους καθολικούς Ιταλούς. Οι σκοποί ούτοι ους επεδίωκεν η Ιταλική Διοίκησις διά των μικτών γάμων, δυσχερώς θα ηδύναντο να επιτευχθώσιν αν ετηρούντο οι υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου απαιτούμενοι όροι και διατυπώσις. Εν έτει όμως 1938 καταργήθησαν ουσιαστικώς τα προνόμια και η επί των οικογενειακών και κληρονομικών ζητημάτων Εκκλησιαστική δικαιοδοσία διά του υπ' αριθμ. 324 της 15 Νοεμβρίου 1938 Κυβερνητικού Διατάγματος του Διοικητού Δωδεκανήσου, όπερ επί του θέματος τούτου ώρισε τα εξής:

Άρθρον 1.

Διατηρούνται οι προσωπικοί θεσμοί οι αφορώντες οικογενειακά δικαιώματα ορθοδόξων, μουσουλμάνων και ισραηλιτών πολιτών.

Άρθρον 2.

Πάσαι αι υποθέσεις των ως άνω προσωπικών θεσμών αι μέχρι του παρόντος διατάγματος υπαγόμεναι εις την αρμοδιότητα του Ιεροδικείου, του Πνευματικού Δικαστηρίου των Ορθοδόξων και του Ραββινικού Δικαστηρίου, μεταβιβάζονται εις την αρμοδιότητα των Πρωτοδικείων Ρόδου και Κω.

Άρθρον 5.

Πάντα τα δικαστικά μέτρα, τα μέχρι τούδε της αρμοδιότητος του Μουφτιή, του Μητροπολίτου, των Αρχιερατικών Επιτροπών και του Ραββίνου, μεταβιβάζονται εις τους Προέδρους των Πρωτοδικών Ρόδου και Κω.

Άρθρον 6.

Τα πρωτοδικεία Ρόδου και Κω διά ν' αποφασίσωσιν απί της ουσίας των ως άνω προσωπικών καταστάσεων προεδρεύονται υπό του οικείου Προέδρου συμπαραισταμένων υποχρεωτικώς δύο Παρέδρων εκ του δόγματος των διαδίκων.

Άρθρον 7.

Ενώπιον των ειρημένων δικαστηρίων εφαρμόζεται η Ιταλική Πολιτική Δικονομία. Προς αποφανσιν των υποθέσε-

ων των αφορωσών τα οικογενειακά δικαιώματα εφαρμόζονται διά μεν τους μουσουλμάνους ο ιερός νόμος, διά δε τους ορθοδόξους το βυζαντινόν δίκαιον, γραπτόν και εθμικόν το ισχύον εν ταις Ιταλικαίς Νήσοις του Αιγαίου και διά τους εβραίους ο εβραϊκός νόμος (Ταλμούδ).

Επηκολούθησε το υπ' αριθμ. 343 της 26 Νοεμβρίου 1938 Διάταγμα του Κυβερνήτου Δωδεκανήσου, το οποίον επέτρεψεν όπως οι γάμοι ορθοδόξων, μουσουλμάνων και εβραίων τελώνται μόνον ληξιαρχικώς, χρησιμεύοντος όμως ως ληξιάρχου του οικείου θρησκευτικού λειτουργού, αναπληρούντος εν τούτω τον ληξίαρχον, εις ον και απέστειλε το πρωτότυπον της ληξιαρχικής πράξεως, ην συνέτασσε παραχρήμα, τηρών κατά τα λοιπά τας εν τω διατάγματι τούτω διατυπώσεις.

Τέλος Κυβερνητικόν Διάταγμα του Διοικητού Δωδεκανήσου υπ' αριθμ. 170 της 10 Απριλίου 1942, ώρισεν ότι επεκτείνεται εις την Δωδεκανήσον από 21 Απριλίου 1942 ο Ιταλικός Αστικός Κώδιξ της 16 Μαρτίου 1942, εφ' όσον είναι εφαρμοστέος. Έκτοτε, ήτοι και από του 1938, ιδία όμως από του 1942 δεν ετηρούντο κατά την σύναψιν των γάμων, είτε μικτών, είτε και μεταξύ αμφοτέρωθεν ορθοδόξων, τα υπό της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και του βυζαντινού δικαίου οριζόμενα, αλλά τα του Ιταλικού Κώδικος, δυνάμει του προμνησθέντος υπ' αριθμ. 343 της 26 Ν/βρίου 1938 Διατάγματος του Διοικητού. Κατά τον Ιταλικόν Κώδικα (αρθρ. 107) ο γάμος τελείται ενώπιον του ληξιάρχου, επί παρουσία δύο μαρτύρων, αναγινώσκοντος τούτου εις τους μελλόνυμφους τα άρθρα 143, 144, 145 Ιταλ. Αστικού κώδικος και λαμβάνοντος παρ' αυτών διαδοχικώς την δήλωσιν ότι θέλουν να συζευχθούν αμοιβαίως ως ανήρ και γυνή και ακολούθως σημειοί εν τη ταυτοχρόνως συντασσομένη ληξιαρχική πράξει ότι ηνώθησαν εις γάμον. Εξ άλλου κατά το άρθρον 130 του Ιταλικού Αστικού Κώδικος ουδείς δύναται να διεκδικήσει ιδιότητα και τίτλον συζύγου, ουδέ τα αποτελέσματα γάμου, αν δεν προσάγη την κατά τ' ανωτέρω πράξιν τελέσεως γάμου εξηγγμένην εκ των βιβλίων του Ληξιαρχείου. Τοιούτον ήτο το νομοθετικόν καθεστώς επί ιταλοκρατίας. Διά τους λόγους τούτους, κατά την σύναψιν παντών σχεδόν των εν Δωδεκανήσω τελεσθέντων μικτών γάμων, ηγνοήθησαν αι υπό της Ορθοδόξου Εκκλησίας απαιτούμεναι διατυπώσεις, τηρηθεισών των υπό της Καθολικής Εκκλησίας και του Ιταλικού δικαίου επιβαλλομένων. Λόγω δε της υπό της Πολιτικής Εξουσίας διατιθεμένης υλικής δυνάμεως, η Ορθόδοξος Ανατολική Εκκλησία δεν ηδυνήθη ν' αντιδράση κατ' άλλον τρόπον ειμή αρκασθείσα εις το ν' αποβάλλη της Εκκλησιαστικής Κοινωνίας τα ορθόδοξα μέλη των ούτω τελουμένων γάμων. Το καθεστώς των προνομίων είχε σεβασθή κατ' αρχάς η Ιταλική Διοίκησις καθόσον διά του υπ' αριθ. 200 της 31 Οκτωβρίου 1931 Διατάγματος του Κυβερνήτου Δωδεκανήσου επεξετάθησαν μεν και εκεί οι Ιταλικοί κώδικες Αστικός, Εμπορικός και Πολιτικής Δικονομίας, παρείχεν όμως τούτο και διάταξιν, καθ' ην: "Εν τούτοις διατηρούνται εν ισχύ αι ισχύουσαι ειδικαί διατάξεις επί θεμάτων προσωπικής καταστάσεως και κληρονομίας, αι σχετικαί με τας εν ταύθα υφισταμένας κοινότητας ορθόδοξον, μουσουλμανικήν και ισραηλιτικήν, τόσον εις ότι αφορά το εφαρμοστέον δίκαιον όσον και εις ότι αφορά την σύστασιν ειδικών δικαιοδοτικών οργάνων". Το καθεστώς τούτο τυπικώς διετηρήθη και μετά την πτώσιν της Ιταλίας επί Γερμανικής Κατοχής των Δωδεκανήσων ήτοι από 8 Σεπτεμβρίου 1943 μέχρι Μαΐου 1945, όποτε ήρξατο η Αγγλική Κατοχή. Αύτη διετήρησε το νομοθετικόν τούτο καθεστώς ως προκύπτει εκ της από 25 Σεπτεμβρίου 1945 προκηρύξεως του Βρετανού Ταξιάρχου Στρατιωτικού Διοικητού των Δωδεκανήσων. Την κατάστασιν ταύτην ήυρε και η την 31 Μαρτίου 1947 αρξάμενη Ελληνική Στρατιωτική Διοίκησις, ήτις και διετηρήθη δυνάμει του Ν. Δ. 218 της 14/14 Απριλίου 1947 του εις ον τούτο παραπέμπει Νόμου ΔΡΑΔ/1913, και της υπ' αριθ. 2 προκηρύξεως του Έλληνοσ Στρατιωτικού Διοικητού Δωδεκανήσου. Άμα τη από των Γερμανών απελευθερώσει της Δωδεκανήσου και την υπό των Άγγλων καταλήψει αυτής, αι Ιεραί Μητροπόλεις οίκοθεν ανασυνέστησαν τα Εκκλησιαστικά Δικαστήρια, ανέλαβον τα έκπαιλα προνόμια και εφηρμόζετο υπό τούτων το Βυζαντινόν Δίκαιον, μη τηρουμένων εφεξής, ούτε διά τους γάμους (μικτούς ή ορθοδόξων), ούτε διά τα διαζύγια των προϊούσαντων ιταλικών νόμων, ων εν τούτοις την ισχύν διετήρησε το προμνησθέν Ν. Δ. 218/1947. Είναι προφανές ότι η κατάστασις αύτη εν τω συνόλω της εδημιούργησεν ανωμαλίας, αίτινες χρήζουν επειγούσης τακτοποιήσεως διότι μένει εκκρεμής και ακαθόριστος η προσωπική κατάστασις πολλών οικογενειών. Η τακτοποίησις αύτη επέρχεται διά του συνυποβαλλομένου σχεδίου νόμου. Ούτω:

α) Γάμοι τελεσθέντες εν Δωδεκανήσω, μεταξύ αμφοτέρωθεν ορθοδόξων, χωρίς να τηρηθούν αι υπό του προμνησθέντος υπ' αριθ. 343/1938 Κυβερνητικού Δ/τος και του Ιταλικού νόμου οριζόμεναι διατυπώσεις (ληξιαρχικής τελέσεως) ων την ισχύν διετήρει προσωρινώς το Ν. Δ. 218/1947, αλλά μόνο τους κανόνας της Ορθοδόξου Ελληνικής Εκκλησίας, δεν δύναται να εξακολουθήσουν να θεωρώνται άκυροι και' εφαρμογήν της Ιταλικής νομοθεσίας, διεπούσης την σχέσιν ως εκ του χρόνου καθ' ον συνήφθησαν, εν ω ετηρήθησαν τα υπό των Εκκλησιαστικών κανόνων της Ορθοδοξίας και του Βυζαντινού Δικαίου θεσπισμένα. Θα ήτο ανεπιεικής και αντίθετος προς το κοινόν αίσθημα η ακυρότης αύτη. Όθεν διά του άρθρου 1 κηρύσσονται έγκυροι οι γάμοι τούτοι. Προκειμένου περί των μικτών γάμων, οίτινες ιερολογήθησαν υπό μόνου ιερέως του Δυτικού Δόγματος, είναι ενδεδειγμένον να θεωρηθώσι

και ούτοι έγκυροι, αν και δεν ετηρήθησαν τα υπό της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας θεσπιζόμενα και τούτο λόγω των ιδιαιτεροτήτων κατά την σύναψιν των συνθηκών, ας ανωτέρω εκθέτομεν. Οι γάμοι ούτοι, έγκυροι κατά το ισχύον, εν τω χρόνω της συνάψεως αυτών δίκαιον, δεν πρέπει επ' ουδενί λόγω να ακυρωθούν εκ των υστέρων, τούτο ενδείκνυται τοσοούτω μάλλον, καθόσον και κατά το άρθρον 75 & 2 του Εισαγωγικού Νόμου 2783/1941 του Αστικού Κώδικος, οτίνας δι' άλλου συγχρόνου νομοθετήματος εισάγονται εις την Δωδεκάνησον, και οι εν τω λοιπώ Βασιλείω μέχρι τις 15 Μαρτίου 1940 τελεσθέντες μικτοί γάμοι εθεωρήθησαν έγκυροι, έστω και αν ιερολογήθησαν υπό μόνου λατίνου ιερέως. Την τακτοποίησιν ταύτην σκοπεί το άρθρον 2 του συνυποβαλλομένου σχεδίου. Ως ελέχθη, ήδη, από της ενάρξεως της Αγγλικής Κατοχής (9 Μαΐου 1945) αι Ιεραί Μητροπόλεις έσπευσαν οίκοθεν να αναλάβουν τα προνόμια τα οποία είχαν ουσιαστικώς παραμερίσει τα υπ' αριθ. 324 και 343 έτους 1938 Κυβερνητικά Διατάγματα. Δυνάμει των προνομίων τούτων επελήφθησαν τα Μητροπολιτικά Δικαστήρια της εκδικάσεως αγωγών περί διαζυγίου, εξέδωκαν αποφάσεις, ως επί το πολύ δε προέβησαν αι Μητροπόλεις και εις πνευματικήν του γάμου λύσιν μετά την τελεσιδικίαν των αποφάσεων των Μητροπολιτικών Δικαστηρίων. Αι αποφάσεις αύται εξεδόθησαν άνευ νομίμως καθωρισμένης δικαιοδοσίας των Μητροπολιτικών Δικαστηρίων, εφ' όσον ταύτα είχαν καταργηθή υπό των ειρημένων Κυβερνητικών Διαταγμάτων και δεν ανασυνεστήθησαν υπό ουδεμιάς διατάξεως. Εν τούτοις πολλοί των δια των αποφάσεων τούτων διαζευχθέντων συνήψαν νέους γάμους, εξ όν και τέκνα απέκτησαν. Εφ' όσον μένει αρρύθμιστος η σχέση αύτη, τρέχουν τον κίνδυνον να θεωρηθούν δίγαμοι οι τοιοούτοι σύζυγοι και τα τέκνα των νόθα. Προς θεραπείαν της καταστάσεως ταύτης και τακτοποίησιν συζύγων και τέκνων, μία και μόνη ενδείκνυται λύσις, η νομιμοποίησις των διαζυγίων και των επακολουθησάντων γάμων. Εις τούτο αποβλέπει το άρθρον 4. Προς άρσιν όμως πάσης αμφιβολίας περί του ότι το άρθρον 4 μόνον την ακυρότητα ταύτην θεραπεύει και ότι η εκ του λόγου τούτου εγκυροποίησις των γάμων τούτων δεν καλύπτει ετέρους λόγους ακυρότητος ή διαρρηκτοῦ των γάμων τούτων, ελήφθη πρόνοια ρητή διά του άρθρου 5, τελούντος άλλως τε εν αρμονία και προς το άρθρον 74 του ημετέρου 2783/1941 Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικος. Τέλος διά του άρθρου 6 λαμβάνεται πρόνοια περί συντάξεως των ληξιαρχικών πράξεων γάμων περί όν τα προηγούμενα άρθρα 1-5 και περί σημειώσεως εν αυτοίς των περί διαζυγίου αποφάσεων των Μητροπολιτικών Δικαστηρίων περί όν το άρθρον 5 του σχεδίου. Το άρθρον τούτο 6 συνετάχθη επί τη βάσει των άρθρων 20, 30 και 34 του ημετέρου Κώδικος περί ληξιαρχικών πράξεων με τας ενδεδειγμένας ελαφράς αποκλίσεις, ας η φύσις των πραγμάτων επιβάλλει προς ταχύτεραν άρσιν των εκκρεμοτήτων τούτων και τακτοποίησιν της προσωπικής καταστάσεως γονέων και τέκνων. Σημειώνεται εν τέλει ότι το σχέδιον συνετάχθη συμφώνως και με τας υποδείξεις της Ιεράς Μητροπόλεως Ρόδου και του ημετέρου Εισαγγελέως των εν Ρόδω Εφετών.

N. 510/1947 ΦΕΚ Α-298/22.11.1947

Περί της εν Δωδεκανήσω εφαρμοστέας Δικαστικής Νομοθεσίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Εφαρμοστέοι Νόμοι.

Άρθρον 1.

Οι Ελληνικοί ποινικοί και αστυνομικοί νόμοι εισαχθέντες ήδη εις Δωδεκάνησον εξακολουθούσιν ισχύοντες αποκλειστικώς εν αυτή συμπεριλαμβανομένων και των νόμων περί ποινικών εξόδων. Εξαιρείται η Συντακτική Πράξις υπ' αριθ. 6 της 20/28 Ιαν. 1945 "περί επιβολής κυρώσεως κατά των συνεργασθέντων μετά του εχθρού", και οι τροποποιήσασαι και συμπληρώσασαι αυτήν διατάξεις.

Ομοίως εισάγεται εις Δωδεκάνησον άπασα η εν τη λοιπή Ελλάδι ισχύουσα περί φυλακών Νομοθεσία.

Άρθρον 2.

1. α) Ο αστικός Κώδιξ, ο Εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κώδικος και το Ν. Δ/γμα της 7/10 Μαΐου 1946 "περί αποκαταστάσεως του Αστικού Κώδικος και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου".
- β) Όσα νομοθετήματα ισχύοντα εν τη λοιπή Ελλάδι μέχρι και της 22ας Φεβρ. 1946, μνημονεύονται εν τω Εισαγωγικώ Νόμω του Αστικού Κώδικος ως διατηρούμενα εν ισχύ εις την λοιπήν Ελλάδα και μετά την εισαγωγήν

του Αστικού Κώδικος, εφ' όσον δεν κατηργήθησαν μεταγενεστέρως, και
γ) Τα αρθρ. 50 έως 55 του Ν. 671 του 1943 "περί καταστατικού χάρτου της εκκλησίας της Ελλάδος".

Άρθρον 3.

Εισάγεται, εις την Δωδεκάνησον άπασα ανεξαιρέτως η εν τη λοιπή Ελλάδι ισχύουσα εμπορική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων περί ναυαγίων και ναυαγιαρέσεων, περί Εμπορικής Ναυτιλίας και Αστυνομίας της Εμπορικής Ναυτιλίας, περί Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, περί τραπεζικών ενεχύρων, περί ενεχύρων κτηνίου, περί εμπορικών και βιομηχανικών σημάτων, περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και περί αθεμίτου ανταγωνισμού, περί συναλλαγματικών, γραμματίων εις διαταγήν και επιταγών, περί ανωνύμων εταιρειών, περί γενικών αποθηκών, περί ασφαλειών ζωής, πυρός και οικωνδήποτε κινδύνων ξηράς, θαλάσσης ή αέρος, περί ασφαλιστικών εταιρειών, περί πολιτικής αεροπορίας, περί εμπορικών, βιομηχανικών επαγγελματικών και βιοτεχνικών επιμελητηρίων και πάσης άλλης διατάξεως αναγομένης εις την ύλην ήν ρυθμίζει το παρόν άρθρον.

Άρθρον 4.

Αι διατάξεις του Οργανισμού των Δικαστηρίων, της Πολιτικής Δικονομίας, της Ποινικής Δικονομίας, των νόμων περί συμβολαιογράφων και συμβολαιογραφείων, περί γραφείων υποθηκών και μεταγραφών, περί γραμματείας των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών, περί εμμίσθων και αμίσθων δικαστικών κλητήρων και ποινικών κλητήρων, ληξιαρχείων και ληξιαρχικών πράξεων μετά των μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος τροποποιήσεων αυτών, και των νομοθετημάτων, τα οποία καθιερών ειδικάς διαδικασίας ή ανάγονται εις την ύλην της Πολιτικής και Ποινικής Δικονομίας και του Οργανισμού των Δικαστηρίων εισάγονται εις την Δωδεκάνησον άμα την ενάρξει της ισχύος του Παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Άρθρον 5.

Μεταβατικά διατάξεις.

1. Εμπορικά και βιομηχανικά σήματα, κατατεθειμένα εγκύτως κατά την προγενεστέρως ισχύουσαν εν Δωδεκανήσω νομοθεσίαν, διατηρούσι την ισχύν αυτών και τα νόμιμα αποτελέσματα εν τη αυτή ως πρότερον χώρα, επεκτείνεται δε η ισχύς των και επί την λοιπήν Ελλάδα, μόνον εφ' όσον κατετέθησαν ήδη εν τω Παλαιώ Βασιλείω της Ελλάδος ως αλλοδαπά τότε σήματα, ή κατατεθώσιν αύθις κατά τους όρους της Ελληνικής νομοθεσίας ως ημεδαπά. Των εν τη Παλαιά Ελλάδι νομίμως κατατεθειμένων σημάτων η προστασία εκτείνεται αυτοδικαίως και εις την Δωδεκάνησον από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου, εφ' όσον δεν προσκρούει, εις κεκτημένα αυτόθι δικαιώματα.
2. Αι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται αναλόγως και διά τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

Άρθρον 6.

1. Τα πάσης φύσεως πλοία τα νηολογήμενα εν Δωδεκανήσω καθίστανται αυτοδικαίως από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου πλοία υπό Ελληνικήν σημαίαν εφ' όσον ανήκουν αποκλειστικώς ή κατά πλειψηφίαν μεριδων των συμπλοκτιτών εις Έλληνας υπηκόους ή εις καθισταμένους τοιούτους δι' αθρόας πολιτοποιήσεως.
2. Υποθήκαι νομίμως κτηθείσαι επί των τη προήγουμενη παραγράφω πλοίων, ή κατασχέσεις επ' αυτών νομίμως επιβληθείσαι κατά το εν Δωδεκανήσω προϊσχύσαν δίκαιον διατηρούσι την ήν κατά το δίκαιον τούτο είχαν ισχυν αυτών υπό τον όρον όπως μεταγραφώσιν εις τα επί τούτω ανοιγησόμενα νηολόγια, ναυτικά υποθηκολόγια ή βιβλία κατασχέσεων εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του κατά την παρ. 3 Β. Δ./τος.
3. Δια Β. Δ./τος εκδιδομένου τη προτάσει των επί της Δικαιοσύνης και της Εμπορικής Ναυτιλίας Υπουργών θέλει κανονισθή πάσα λεπτομέρεια της εκτελέσεως του παρόντος άρθρου, ιδία δε τα της κατά την παρ. 2 μετεγγραφής, τα της εις την ελληνικήν μεταφράσεως των υφισταμένων νηολογίων, υποθηκολογίων και βιβλίων κατασχέσεων και τα της περαιτέρω τύχης των ήδη εις ξένην γλώσσαν τηρουμένων τοιούτων βιβλίων.

Άρθρον 7.

Η κατά το αρθρ. 14 του από 9/15 Μαΐου 1947 Β. Δ/τος "περί προσωρινής διοικήσεως στρατιωτικώς κατεχομένων και προσαρτωμένων χωρών" απαγόρευσις δικαιοπραξιών αίρεται μετά δυο μήνας από της ενάρξεως της λειτουργίας των συνιστωμένων νέων δικαστηρίων. Η δήμενος αυτή προθεσμία δύναται να παραταθή επί τρεις εισέτι μήνας δια Β. Δ/τος προτάσει του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Άρθρον 8.

1. Μεταγραφαί δικαιοπραξιών ή πράξεων, αφορώσαι εις ακίνητα, ενεργηθείσαι δε μέχρι της ισχύος του παρόντος Νόμου εις τα εν Δωδεκανήσω τηρούμενα βιβλία μεταγραφών διατηρούσι και εφεξής την ήν εκέκτηντο κατά το εκεί προϊσχύσαν δίκαιον ισχύν.
2. Αι περί κτηματολογίου ισχύουσαι ήδη εν Δωδεκανήσω διατάξεις διατηρούνται εν ισχύϊ.
3. Δια Β. Δ/τος προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης θέλουσι καθορισθή τα της τηρήσεως των βιβλίων των μεταγραφών και υποθήκων τα της συσχετίσεως αυτών προς το κτηματολόγιον και πάσα εν γένει λεπτομέρεια της εφαρμογής του παρόντος άρθρου.
4. Προκειμένου περί μεταγεγραμμένων ήδη δικαιοπραξιών ή πράξεων επί κινητών κατά το προϊσχύσαν εν Δωδεκανήσω δίκαιον, αύται διατηρούσι, την ήν είχαν κατά το δίκαιον τούτο ισχύν. Τα τηρούμενα ήδη βιβλία μεταγραφής κινητών κλείονται από της εισαγωγής των αντιστοιχών διατάξεων της Ελληνικής Νομοθεσίας.

Άρθρον 9.

1. Οριστικά και μη τελεσιδικοί ή μη ανέκλητοι αποφάσεις εκδοθείσαι υπό πολιτικών δικαστηρίων εν Δωδεκανήσω από της 1ης Σεπτ. 1943 μέχρι της ενάρξεως της λειτουργίας των συσταθέντων νέων δικαστηρίων, υπόκεινται εις έφεσιν, ενώπιον του Εφετείου Δωδεκανήσου, η οποία δύναται να γίνη εντός προθεσμίας 90 ημερών, από της ενάρξεως της λειτουργίας των ως άνω Δικαστηρίων κατά τας διατυπώσεις του Ν. 194/1914, εφ' όσον δεν δύναται να προσβληθώσιν δι' ανακοπής ερημοδικίας κατά τας δια του παρόντος εισαγομένας διατάξεις.
2. Τελεσιδικοί η ανέκλητοι αποφάσεις εκδοθείσαι υπό πολιτικών δικαστηρίων εν Δωδεκανήσω κατά το εν τη παρ. 1 αναφερόμενον χρονικόν διάστημα, υπόκεινται εις αναίρεσιν εντός προθεσμίας 90 ημερών από της ενάρξεως της λειτουργίας των νέων Ελληνικών Δικαστηρίων κατά τας διατυπώσεις του Ν. 194/1914, εφ' όσον δεν δύναται να προσβληθούσιν δι' ανακοπής ερημοδικίας κατά τας δια του παρόντος εισαγομένας διατάξεις.
3. Η έφεσις και η αναίρεσις κατατίθενται εις τον γραμματέα του Ελληνικού Δικαστηρίου, του αντιστοιχούντος εις το εκδόν την προσβαλλομένην απόφασιν Δικαστήριον.

Άρθρον 10.

1. Οριστικά αποφάσεις εκδοθείσαι υπό πολιτικών δικαστηρίων εν Δωδεκανήσω από 8ης Μαΐου 1945 μέχρι της ενάρξεως της λειτουργίας των δια προκηρύξεων του Στρατιωτικού Διοικητικού Δωδεκανήσου συσταθέντων Ελληνικών Δικαστηρίων, και γενόμεναι τελεσιδικοί κατ' άλλον τρόπον, εκτός δι' απορρίψεως της εφέσεως, υπόκεινται εις έφεσιν ενώπιον του Εφετείου Δωδεκανήσου, εντός προθεσμίας 90 ημερών από της ενάρξεως της λειτουργίας των συνισταμένων νέων Ελληνικών Δικαστηρίων κατά τας διατυπώσεις του ν. 194/1914. Η διάταξις της παρ. 3 του προηγουμένου άρθρ. 9 εφαρμόζεται αναλόγως εν προκειμένω.
2. Οριστικά αποφάσεις εκδοθείσαι υπό πολιτικών Δικαστηρίων εν Δωδεκανήσω και γενόμεναι τελεσιδικοί δι' απορρίψεως της εφέσεως ή εκδοθείσαι εν δευτέρω βαθμώ κατά το εν τη παρ. 1 αναφερόμενον χρονικόν διάστημα, υπόκεινται εις αναθεώρησιν, υπό του Εφετείου Δωδεκανήσου, η οποία δύναται, να ζητηθή υπό του έχοντος έννομον συμφέρον διαδίκου εντός προθεσμίας 90 ημερών από της ενάρξεως της λειτουργίας των συνιστωμένων νέων Ελληνικών Δικαστηρίων, κατά τας διατυπώσεις του ν. 194/1914. Η αίτησις αναθεωρήσεως κατατίθεται εις τον Γραμματέα των Εφετών Δωδεκανήσου, συντασσομένης εκθέσεως υπ' αυτού εις ειδικόν βιβλίον (βιβλίον αναθεωρήσεων) και εισάγεται προς συζήτησιν κατά την διαδικασίν του Ν. 194/1914.

Άρθρον 11.

1. Τα κατά την έναρξιν της λειτουργίας των συσταθέντων νέων δικαστηρίων εκκρεμή ένδικα μέσα, εφ' όσον αναγνωρίζονται υπό της εισαγομένης Ελληνικής Νομοθεσίας, μεταβιβάζονται αυτοδικαίως εις τα αντίστοιχα των δικαστηρίων ενώπιον των οποίων απευθύνονται Ελληνικά Δικαστήρια, εις τα οποία εισάγονται προς συζήτησιν κατά τας εισαγομένας ήδη διατάξεις.
2. Τα κατά την παρ. 1 ένδικα μέσα δέον επί ποινή απαραδέκτου να καταχωρηθούν εις τα οικεία βιβλία των συσταθέντων νέων Δικαστηρίων εντός 90 ημερών από της ενάρξεως της λειτουργίας αυτών.
3. Εις πάσαν άλλη, πλην των ανωτέρω, περίπτωσην το παραδεκτόν των ενδίκων μέσων κρίνεται κατά τον Νόμον τον ισχύοντα κατά τον χρόνον της εκδόσεως της αποφάσεως, η δε άσκησις και εισαγωγή αυτών προς συζήτησιν ενώπιον των αντιστοιχών Ελληνικών Δικαστηρίων γίνεται κατά τας διατάξεις του ν. 194/1914.

Άρθρον 12.

Δικαστικά αποφάσεις και άλλα έγγραφα, εκδιδόμενα εν Δωδεκανήσω υπό Δικαστηρίων ή άλλων αρμοδίων Αρχών και αποτελούντα τίτλους εκτελεστούς κατά το κατα τον χρόνον της εκδόσεως των ισχύον εν Δωδεκανήσω Δίκαιον, διατηρούν την ισχύν των και δύναται να εκτελεσθούν μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος εν Δωδεκανήσω και εν τη λοιπή Ελλάδι αφού προηγουμένως κηρυχθώσιν εκτελεστά υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών Ρόδου κατά την διαδικασίαν των άρθρ. 634 και επμ. Πολ. Δικονομίας.

Άρθρον 13.

Δια Β. Δ/τος τη προτάσει του Υπουργού της Δικαιοσύνης δύναται να ορισθή πάσα λεπτομέρεια αναγομένη εις την εφαρμογήν του παρόντος Νόμου ως και παρατωθώσιν αι εν αυτό προθεσμίαί.

Άρθρον 14.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ν. 493 / 1947 ΦΕΚ Α-262/27.11.1947 Περί ιδρύσεως Δικαστηρίων εν Δωδεκανήσω

Άρθρον 1.

1. Προς απονομήν της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης εν Δωδεκανήσω ιδρύονται, εν Εφετείον εδρεύον εν Ρόδω (Εφετείον Δωδεκανήσου), δύο Πρωτοδικεία εδρεύοντα εν Ρόδω (Πρωτοδικείον Ρόδου) και εν Κω (Πρωτοδικείον Κω), δέκα Ειρηνοδικεία εδρεύοντα εν Ρόδω, Κω, Καρπάθω, (Πηγάδα Καρπάθου), Καλύμνω, Καστελλορριζω, Σύμη, Αστυπалаία (Μαλτεζάνα Αστυπалаίας), Λέρω, Πάτμω (Σκάλα Πάτμου) και Νυσσύρω (Μανδράκι), εξ ων τα δύο πρώτα Α' τάξεως, τα δε υπόλοιπα Β' τάξεως και δύο ειδικά Πταισματοδικεία εδρεύοντα εν Ρόδω και Κω.
2. Αι περιφέρειαι των Πρωτοδικείων, των Ειρηνοδικείων και των Ειδικών Πταισματοδικείων ως και ο χρόνος της ενάρξεως της λειτουργίας αυτών θέλουσι καθορισθή διά Β. Διατάγματος, εκδοθησομένου τη προτάσει του Υπουργού της Δικαιοσύνης.
3. Ο αριθμός των Δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων των ιδρυομένων Δικαστηρίων, ορίζεται ως ακολούθως, αυξανομένων αντιστοιχώς των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων του Κράτους:
α) Εις το Εφετείον Δωδεκανήσου εις Πρόεδρος, εις Εισαγγελεύς, πέντε Εφέται, εις Γραμματεύς Εφετών και εις Γραμματεύς Εισαγγελίας Εφετών. β) Εις εκάτερον των Πρωτοδικείων Ρόδου και Κω, εις Πρόεδρος, εις Εισαγγελεύς, τρεις Πρωτοδίκαι, εις έμμισθος Πάρεδρος παρά Πρωτοδικαίς, εις Γραμματεύς Πρωτοδικών, εις Γραμματεύς Εισαγγελίας Πρωτοδικών. γ) Εις έκαστον των Ειρηνοδικείων, εις Ειρηνοδίκησ και εις Γραμματεύς. δ) Εις εκάτερον των ειδικών Πταισματοδικείων εις Ειδικός Πταισματοδίκησ και εις Γραμματεύς. Επίσης ορίζονται εν

ταις Γραμματείαις των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών της Δωδεκανήσου: εξ θέσεις Δικαστικών Γραμματέων β' ή γ' τάξεως, εννέα θέσεις υπογραμματέων α' ή β' τάξεων και 14 θέσεις Δικαστ. γραφέων α' ή β' τάξεως, παρά δε τοις Δικαστηρίοις και Εισαγγελίαις Δωδεκανήσου είκοσι θέσεις εμμίσθων Δικαστ. κλητήρων και τρεις θέσεις κλητήρων ακροατηρίου. Πάσαι αι θέσεις αιταί θέλουσι κατανεμηθή παρά ταις Γραμματείαις των καθ' έκαστον Δικαστηρίων και Εισαγγελιών και παρά τοις Δικαστηρίοις και Εισαγγελίαις δια Β. Διαταγμάτων προτάσει του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Άρθρον 2.

Η πλήρωσις των κατά το άρθρον 1 θέσεων δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων γίνεται κατά το ισχύον εν τη λοιπή Ελλάδι δίκαιον.

Άρθρον 3.

Άμα τη ενάρξει της λειτουργίας των δια του παρόντος συνιστωμένων Δικαστηρίων, παύει η λειτουργία των εις την Δωδεκάνησον, υπ' οιαδήποτε μορφήν υφισταμένων Δικαστηρίων, πάσαι δε αι ενώπιον αυτών εκκρεμείς υποθέσεις μεταβιβάζονται αυτοδικαίως, μη επερχομένης διακοπής της δίκης ουδ' απαιτουμένης διαδικασίας επαναλήψεως, εις τα δια του παρόντος συνιστώμενα και αντικαθιστώνται αυτά δικαστήρια, εφαρμοζομένων εφεξής των εισαγομένων διατάξεων της Ελληνικής Νομοθεσίας ως προς την περαιτέρω διαδικασίαν.

Εξαιρετικώς υποθέσεις υπαγόμεναι εις τα ήδη συνιστώμενα Ειρηνοδικεία και εκκρεμούσαι ενώπιον των υφισταμένων τοιούτων, εξακολουθούσιν εκδικαζόμεναι υπ' αυτών μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως.

Άρθρον 4.

Τα εν τη λοιπή Ελλάδι καθιερωμένα τέλη χαρτοσήμου, Ταμείου Συντάξεων Νομικών, Δικαστικού ενσήμου και πάσης άλλης φύσεως ισχύουν και δια τας ενώπιον των Δικαστηρίων της Δωδεκανήσου διεξαγομένης δίκας, καταβάλλονται δε και εισπράττονται καθ' ον τρόπον θέλει ορίσει Β. Διάταγμα, εκδοθησόμενον τη προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών.

Άρθρον 5.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

N. 494 / 1947 ΦΕΚ Α-262/27.11.1947

Περί εισαγωγής εις Δωδεκάνησον της περί Δικηγόρων Νομοθεσίας

Άρθρον 1.

Πάσαι αι διατάξεις της περί δικηγόρων Νομοθεσίας, εισάγονται εις την Δωδεκάνησον. Διά Β. Διατάγματος ορισθήσεται ο χρόνος της συγκροτήσεως Συλλόγων και η διάρκεια της πρώτης χρονικής περιόδου της λειτουργίας αυτών.

Άρθρον 2.

1. Οι ήδη νομίμως ασκούντες το λειτούργημα του δικηγόρου εν τοις Δικαστηρίοις της Δωδεκανήσου, εξακολου-

θούν να ασκώσι τούτο ακωλύτως παρά τοις Πρωτοδικείοις, εις την περιφέρειαν των οποίων είναι εγκατεστημένοι οι δε έχοντες συμπληρώσει οκταετή τουλάχιστον άσκησιν και κεκτημένοι δίπλωμα νομικής και παρά τω Εφετείω, εφ' όσον είναι εγκατεστημένοι εις την έδραν αυτού.

2. Εντός τριμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος οφείλουσι πάντες οι εν παραγράφω 1 να ζητήσωσι δι' αιτήσεώς των απευθυνομένης προς το Εφετείον Δωδεκανήσου τον διορισμόν αυτών ως δικηγόρων. Ο διορισμός ούτος γίνεται διά Β. Διατάγματος όπερ εκδίδεται μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου των εν Δωδεκανήσω Εφετιών, ερευνώντος εάν οι αιτούντες είχαν διορισθή συμφώνως προς τας ισχυούσας κατά τον χρόνον του διορισμού των διατάξεις και ήσκησαν πράγματι και ευδοκίμως το λειτούργημα, δεν συντρέχει δε ως προς τούτους περίπτωσις τις ασυμβιβάστου κατά την περί δικηγόρων νομοθεσίαν. Δεν διορίζονται οι ελληνικής καταγωγής αποκτήσαντες την μεγάλην Ιταλικήν υπηκοότητα ή οι εκουσίως υπηρετήσαντες εις τας τάξεις των Ιταλικών ενόπλων δυνάμεων κατά τον πόλεμον 1940-45. Ο χρόνος της προηγουμένης εν τοις δικαστηρίοις Δωδεκανήσου δικηγορικής υπηρεσίας των κατά την παρούσαν παράγραφον διοριζομένων δικηγόρων, λογίζεται ως χρόνος δικηγορικής υπηρεσίας παρά τοις Δικαστηρίοις παρ' οίς διορίζονται.
3. Μετά την πάροδον τριμήνου οι μη υποβάλλοντες αίτησιν ή κριθέντες μη διοριστέοι παύουν να είναι δικηγόροι.

Άρθρον 3.

1. Μέχρι της συγκροτήσεως των Δικηγορικών Συλλόγων και των διοικήσεων αυτών:
 - α) ουδείς διορισμός νέου δικηγόρου ή μετάθεσις συγχωρείται και β) την πειθαρχικήν εξουσίαν κατά πρώτον βαθμόν ασκεί το Συμβούλιον των Εφετιών. Μετά την συγκρότησιν των Συλλόγων και την έναρξιν της λειτουργίας αυτών διαβιβάζονται προς αυτούς αι υπάρχουσαι εκκρεμείς πειθαρχικαί υποθέσεις.
2. Μέχρι συμπληρώσεως διετίας από της συγκροτήσεως των Δικηγορικών Συλλόγων οι εν Δωδεκανήσω δικηγόροι δεν δύνανται να αιτήσωνται την εις δικαστήριον της λοιπής Ελλάδος μετάθεσίν των.

Άρθρον 4.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

ΝΔ 116/1946 ΦΕΚ Α-300/30.10.1946

Περί διορθώσεως ηλικίας καταγομένων εκ Δωδεκανήσων-Β. Ηπείρου Διαδικασία διορθώσεως ηλικίας Δωδεκανησίων - Β. Ηπειρωτιών

Άρθρον μόνον.

Αι δικαστικά τελεσιδικιοι αποφάσεις αι εκδοθήσαι κατά το τρέχον έτος βάσει πιστοποιητικών του προέδρου κοινότητος του τόπου γεννήσεως ενδιαφερομένων δι' ών διατάσσεται η διόρθωσις της ηλικίας των εκ της Δωδεκανήσου και Βορείου Ηπείρου καταταγομένων υποχρεούσι τα τε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τας πάσης φύσεως ανωνύμους εταιρείας κατά παρέκκλισιν τυχόν αντιθέτων διατάξεων των εσωτερικών κανονισμών αυτών ή των δηλώσεων βάσει των οποίων εγένετο η προτέρα εγγραφή. Εις το ημέτερον Υπουργικόν Συμβούλιον ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος, ούτινος η ισχύς άρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.